

Obamas Amerika har tabt; Kina og Rusland er ved at vinde

Leder fra LaRouchePAC, 21. oktober, 2016 – Kan det undre nogen, at Obama og briterne er synligt apoplektiske over den voksende indflydelse, som Lyndon LaRouches ideer og politikker har fået over hele planeten? Til trods for den farlige cirkusforestilling med det amerikanske præsidentvalg, har halvdelen af ☐☐planeten – hvis ikke mere – nu bevæget sig uden for Det britiske Imperiums bane og hen imod en ny kurs, der sættes af en økonomisk politik, som styres af LaRouches ideer efter Hamiltons principper sådan, som de kortfattet gives udtryk i hans **Fire Love** fra 2014. Denne fremgangsmåde er nu under hastig udbredelse uden for BRIKS-nationerne som sådan, og kunne blive den politik, som USA selv forfølger – hvilket er Londons værste mareridt.

Tag tilfældet med Filippinerne under præsident Rodrigo Duterte, der i dag i Folkets Store Hal i Beijing for hele verden meddelte, at »Amerika har tabt« og »jeg annoncerer min separation fra dem«. Han forklarede, at Amerika har tabt både militært og økonomisk, og han sagde til sine kinesiske værter: »Jeg har skiftet over til jeres ideologiske strømnings linje, og jeg vil måske også tage til Rusland for at tale med Putin og fortælle ham, at der nu er tre af os imod verden – Kina, Filippinerne og Rusland.« Duterteres ord modsvares af talrige konkrete, økonomiske aftaler mellem de to lande, som bringer Filippinerne solidt ombord på Kinas politik for Ét bælte, én vej.

Sammenhold disse udviklinger med Obamas knusende nederlag med underkendelsen af hans veto mod JASTA-loven, den tvungne frigivelse af de 28 sider [af den Fælles Kongresundersøgelse af 11/9], den »overraskende« vedtagelse af ☐☐Glass-Steagall i

både det Republikanske og det Demokratiske Partis valgplatform – alle formet af LaRouches årtier lange lederskabsrolle, og alt i lyset af hele det transatlantiske finanssystems skrigende bankerot – og man indser, hvorfor Obama er løbet af sporet. Hans administration har drastisk optrappet sin konfrontation med Rusland, som det afspejles i vicepræsident Bidens nylige åbenlyse trussel om at lancere cyberkrig mod Rusland, såvel som også i det vanvid, der finder sted i Syrien. Og Obama bruger nu den orkestrerede koreanske krise til ikke alene at implementere THAAD-missilforsvarssystemet i Sydkorea, men også til at true Nordkorea med atomar udslettelse samtidig med, at han forbereder deployeringen af B-1B- og B-52-bombefly, der kan medføre atombomber, F-22 stealth-kampfly og atomdrevne ubåde til Sydkorea på permanent basis. Dette har kun ét formål: at stramme atomvåben-ringen omkring Kina og Russisk Fjernøsten.

Det er under kriseforhold som disse, at nationen og verden kan gribes af LaRouches idéer og principper.

Tidligere på ugen blev Lyndon LaRouche, i en artikel i *Chicago Tribune*, der omtalte □interviewer Mike McKeons død, rost som en person, »der sagde tingene, som de er«, og som demonstrerede »forud-viden mht. at spotte de politiske tendenser«. Det vigtigste eksempel, som artiklen citerede, var McKeons berømte identifikation af Lyndon LaRouches afgørende, politiske indflydelse i Illinois før sejren dér i 1986, »længe før mange andre i det politiske etablissement«. Artiklen bemærkede, at McKeons kommentar om LaRouche-bevægelsen på daværende tidspunkt var: »Disse mennesker bør tages alvorligt.«

Ja, så sandelig ...

Foto: Den filippinske præsident Duterte møder Zhao Jianhua under en reception for det diplomatiske korps under indsættelsesceremonien 30. juni, 2016. (foto: Presidential Communications Operations Office)

Lyndon LaRouche: Vi må have Alexander Hamiltons politik i et nyt udtryk for moderne tid

INKL. SÆRTRYK AF ARTIKLEN 'NYT KREDITSYSTEM'.

Lyndon LaRouche udtalte følgende til LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi den 17. oktober, 2016, med henvisning til præsidentvalget:

Der er en politik: Alexander Hamiltons politik, som den udtrykkes nu, i moderne form; det er, hvad vi vil have. Brug mit navn for at understrege Alexander Hamiltons navn som den person, der bør være den retningsangivende person for hele nationen. Jeg kan udrede det klart; det kan jeg gøre – jeg ved, hvordan det skal gøres. Det gør de fleste mennesker ikke; de hænger fast i fortolkninger.

Han var den ledende skikkelse i amerikansk historie, i dens tidligste del. Og i det tyvende århundrede har jeg været en ledende skikkelse i USA. Jeg siger nu, at Alexander Hamiltons lov, udtrykt i det følgende, i mine **Fire Love**, er det, der må gøres for nationen.

Vi har allerede politikken nedfældet, for vi har loven, der blev fremsat i mit navn for mere end to år siden. Dette er den lov, som bør være den retningsangivende lov, der bestemmer

loven for USA som sådan.

Sig Alexander Hamilton; og Hamiltons lov og præstationer er de ting, vi peger på – dernæst bruger vi, hvad jeg har gjort, for lidt over to år siden. Jeg definerede [disse love] *på ny*, hvilket ingen anden person har gjort, undtagen i mit navn. Det er sådan, man skal se på det.

Det, jeg sagde, er meget enkelt. I 2014 fremlagde jeg en sag, den politiske sag, for USA's folk. Det var, hvad jeg gjorde. Ingen anden havde gjort nøjagtig, hvad jeg gjorde. Men jeg har imidlertid ingen garanti for at løbe omkring på ubestemt tid. Pointen er simpelt hen at få en politik, en politik, der i dette tilfældet har eksisteret, og dette skal fremlægges *som politikken*. Det er ikke et spørgsmål om personer som sådan, det er et spørgsmål om at fastslå politikken. Det, jeg gjorde for over to år siden, er nøjagtig, hvad politikken bør være. Hverken mere eller mindre.

Jeg var den person, der fastlagde de »Fire Love«. Og jeg fremsætter disse love som en korrektion, for at korrigere og fjerne de fejltagelser, som er blevet opretholdt eller indført. Og som er fejltagelser. Med andre ord, så er det politikken, der er taget under overvejelse. Og politikken har en tilhænger. Jeg er den eneste, der udfærdigede erklæringen om Alexander Hamiltons love, som jeg fastlagde dem for over to år siden. Og denne proces trodser alle de former for miskmask, som på det seneste har været i valgprocessen. Punktum.

Jeg har her fremlagt en erklæring. Denne erklæring har sin egen, unikke karakteristik. Det er *denne* fremgangsmåde, der kunne vinde sagen. Det væsentlige er, at USA blev grundlagt på love, der blev skabt af Alexander Hamilton. I den nylige periode af mit liv har jeg været en ledende person med hensyn til at fremlægge dette princip. Man må udtrykke det på en meget ligefrem måde. De love, som vi ønsker at have, er de reformlove, som jeg introducerede på vegne af Alexander Hamilton. Det er måden at gøre det på. Og dette kunne være en

lov, som alle nationer kan tage op og anvende.

Ideen var, at Alexander Hamilton var den person, der fastlagde det princip, som USA's love bør hvile på. Og det blev ved navn fremlagt af mig, i den lov, som jeg introducerede for at blive praktiseret som sådan.

Jeg har instrueret kandidatemnerne i det argument, at Alexander Hamiltons program, som defineret i en fornyet form – at det er det, der må introduceres. Så enkelt er det. Planeten har brug for retningslinjer med hensyn til lov. Denne lov må anses for at være den retningsangivende lov, som er Alexander Hamiltons politik, som jeg har tilrådet nationen at praktisere. Det er en løsning, som vil virke.

NYT KREDITSYSTEM

*Denne artikel er et særtryk af et indlæg fra **Schiller Instituttets valgavis nr. 16, efteråret 2013.***

Grundlaget for et samfunds udvikling er ikke penge, men kredit. I det unge USA sørgede finansminister Alexander Hamilton for etableringen af et kreditsystem, så det valutafattige og gældsplagede USA kunne opbygge sin realøkonomi. På afgørende tidspunkter i USA's historie er man gået tilbage til et sådant kreditsystem for at få nationen på ret kurs.

Danmark kunne på lignende vis skabe billig, rigelig kredit til investeringer i infrastruktur og samfundsøkonomien.

Efter at vi gennem en Glass/Steagall-banksanering har ophævet statens forpligtelse til at indfri bank- og finansverdenens spillegæld for hundrede af mia. af kr. – og fjernet denne gæld fra bankernes regnskaber – vil de tilbageværende værdier i bankerne ikke være tilstrækkelige til at skabe den nødvendige

kredit, som økonomien behøver for at fungere. Vi må derfor skabe en ny kilde til kredit. Det kan ske ved en overgang fra det nuværende monetære system til den form for kreditsystem, der, under ledelse af det unge geni Alexander Hamilton, var den afgørende kilde til USA's transformation fra en samling gældsatte kolonier til en supermagt. Det var det amerikanske kreditsystem, der, på trods af, at det undervejs blev saboteret en stor del af tiden, sikrede USA's overlevelse og udvikling. Genindførelsen af dette kreditsystem er ikke blot en absolut nødvendighed, hvis USA skal overleve i dag, men er også et vigtigt forbillede for Danmark og Europa, hvis vi ønsker en lys fremtid, der ikke er afhængig af private finansinteresser og finansmarkedernes velvilje, men som i stedet giver os og andre nationer suverænitet og den frie vilje til at bestemme vor egen skæbne. Det amerikanske kreditsystem er dog en af de bedst bevarede hemmeligheder i såvel offentligheden som den økonomiske faglitteratur i dag, og vi vil derfor i det følgende give et indblik i afgørende aspekter af systemet og de perioder, hvor det, med stor fremgang som resultat, har været anvendt i amerikansk historie.

USA's første nationalbank

Inden for rammerne af et kreditsystem som det, USA's første finansminister Hamilton satte i værk i USA's tidlige år, er finanssystemet knyttet til den fysiske økonomi og gør det derved muligt at styre nationens opbygning med sigte på den fremtidige velstand og produktion. Dette gjorde det muligt for de amerikanske kolonier at sikre USA's faktiske økonomiske uafhængighed, da man havde vundet kampen for sin politiske løsrivelse fra

Det britiske Imperium, i stedet for blot at have politisk uafhængighed af navn. For de amerikanske, grundlæggende fædre betød national suverænitet ikke blot evnen til at drive udenlandsk aggression tilbage og sikre de nationale grænser;

det krævede etableringen af et økonomisk system, der var i stand til at sikre den fortsatte udvikling af nationen og dens befolkning ved at begunstige stigningen i arbejdskraftens produktive evne gennem en nationalbank. Allerede i 1781, før krigens slutning, skrev Hamilton til Robert Morris, den finansielle tilsynsførende for Den kontinentale Kongres, og forklarede sin idé: »En Nationalbanks tilbøjelighed er at forøge offentlig og privat kredit. Industri forøges, vareudbuddet mangedobles, landbrug og håndværk blomstrer, og heri består statens sande rigdom og fremgang. Den forvandler begge parters rigdom og indflydelse til en kommerciel kanal til gensidig nytte, der må tilbyde fordele, der er uvurderlige; der mangler et omsætningsmiddel, som denne plan yder gennem en form for skabende evne, der konverterer det, der således skabes, til et reelt og virkningsfuldt handelsinstrument. Det er udelukkende gennem en nationalbank, at vi finder bestanddelene til en sund, solid og gavnlig kredit med sikkerhed i værdipapirer.« Ved Uafhængighedskrigens slutning var den nyligt etablerede nation bankerot. En stor del af koloniernes fysiske økonomi var blevet ødelagt af kampene, og både den nationale regering og staterne befandt sig i en gældsklemme. Alene renterne på den totale gæld beløb sig til mere end hele den indkomst, der forudsås at stå til rådighed for den føderale regering. Akkumuleringen af denne gæld, oven i den fysiske ødelæggelse, frembød en bister udsigt for den nyligt uafhængige nation og en umiddelbar trussel om landets disintegration, eller endog generobring. Det var umuligt for den nye nation, med den utilstrækkelige magt, som var bevilget Kongressen i Konføderationens Lovparagraffer, at etablere et kreditsystem for at fremme en voksende nationaløkonomi med henblik på at honorere gælden. Robert Morris, Alexander Hamilton, James Wilson, Gouverneur Morris, Benjamin Franklin, George Washington og andre af USA's grundlæggere var enige om, at en ny forfatning var påkrævet, som gav den nationale regering magt til at fuldføre de mål, der var skitseret i Uafhængighedserklæringen. Idet han som finansminister anvendte den nye forfatnings magt, omsatte

Hamilton sin idé om kredit i praksis, som således gjorde det muligt at løse den tilsyneladende uløselige krise, hvor USA kun havde en masse gæld i stedet for det guld og sølv, der normalt var grundlaget for en valuta. Han udtænkte en plan for at sætte nationens aktive kapital fra landbrug og industri i arbejde, ved at skabe et finanssystem og en valuta, der var baseret på den fremtidige produktion, snarere end på guld, sølv og monetaristisk gæld. Hamilton arrangerede overførslen af de forskellige koloniernes gæld til det føderale regnskab og forenede den således som en samlet national gæld samtidig med, at han skabte muligheden for, at den kunne honoreres ved at blive knyttet sammen med kredit til nye fysiske investeringer. Begrebet gæld blev således redefineret som værende ikke blot monetaristisk gæld, men gæld blev en del af en proces, gennem hvilken investering i fremtiden skabte nye kilder til rigdom og hermed midlerne til at tilbagebetale denne investering – med andre ord: Det blev en gæld til fremtiden i stedet for en gæld til fortiden. Under Hamiltons kreditsystem blev den nationale gæld til en kapitalpulje, på grundlag af hvilken man kunne investere i opbygningen af den fysiske økonomi. Det, der kunne have været en forbandelse, blev til en velsignelse. Hamiltons system etablerede det princip, at økonomiens og valutaens værdi blev fastsat på baggrund af den produktivitet, der fremkom ved den fremtidige effekt af kreditten, snarere end de akkumulerede værdier fra fortiden. Benjamin Franklins hensigt om en papirvaluta, der var i overensstemmelse med den produktive omsætning, blev virkeliggjort gennem nationalbankens brug af en kreditvaluta. Det essentielle princip i kreditsystemet var ikke anvendelsen af pengesedler i stedet for guld og sølv, men snarere, at man førte en politik for udviklingen af hele den nationale økonomi, hvor den samlede nationaløkonomis produktive evne derfor understøttede valutaen, da valutaen blev en afspejling af den fremtidige økonomiske vækst.

Fysisk produktivitet

Hamilton skrev i sin »Rapport om Produktion« fra 1791 til Kongressen om virkningerne af sit system: »Det nye system fungerer som en ny kraft til industrifremstilling; det har, inden for visse rammer, en tendens til at forøge den reelle rigdom i et samfund, på samme måde som penge, som en driftig landmand låner til investering i forbedringer af sit landbrug, sluttelig vil tilføre ham reel rigdom.« Hamiltons kreditbaserede valuta satte hele landets aktive kapital i bevægelse. Idet han reflekterede over det system, som han havde konstrueret, skrev han i sin endelige »Rapport om Offentlig Kredit« i 1795: »Offentlig kredit ... er en af hoveddrivkræfterne bag nyttig foretagsomhed og lokale forbedringer. Som erstatning for kapital er det lidt mindre nyttigt end guld og sølv, inden for landbrug, handel, produktionsvirksomhed og håndværk ... En person ønsker at gå i gang med at opdyrke et stykke land; han køber på kredit, og med tiden betaler han købsprisen med produkterne af den jord, som hans arbejdskraft har forbedret. En anden etablerer sig inden for handel; med en kredit med sikkerhed i hans retskafne karakter søger han, og finder ofte, midlerne til, med tiden, at blive en rig handelsmand. En tredje starter en forretning som fabrikant eller håndværker; han er dygtig, men har ingen penge. Det er ved hjælp af kredit, at han bliver i stand til at skaffe værktøjet, materialerne og selv det udkomme, som han behøver, indtil hans virksomhed har forsynet ham med kapital; og selv da skaffer han, fra en etableret og for øget kredit, midlerne til at udvide sine foretagender.« I Hamiltons »Rapport om Produktion« stadfæstede han det essentielle, økonomiske princip som et fysisk system for produktivitet. Den primære værdimåler er ikke kapital, men de intellektuelle evner, som forøger arbejdskraftens produktive evne. Ligesom Winthrop, Mather og Franklin før ham anskuede Hamilton ikke valuta som rigdom i sig selv, men som regeringens forfatningsmæssige forpligtelse til at fremme videnskabelig opfindsomhed og iværksætterånd. Målet for kreditsystemet var ikke at producere med det formål at få penge, men at bruge kredit som middel til at øge arbejdskraftens produktive evne.

Nøglen til Hamiltons løsning var hans enestående forståelse af, at sand rigdom ikke findes i penge. Som han fastslår det: »Produktionen forøges, vareudbuddet mangedobles, landbrug og produktionsvirksomhed blomstrer, og heri består statens sande rigdom og fremgang.« Det var dette, og kun dette, der gav USA's papirvaluta en kreditfunktion.

John Quincy Adams

På trods af succesen med kreditsystemet i USA's første år, lykkedes det efterfølgende for de private finansielle interesser, med centrum i Det britiske Imperium, der afskyede denne konkurrent til deres magt over økonomien, at få svækket kreditsystemet og dets tilførsel af kredit til opbygning af den nationale velstand. Da den første nationalbanks charter udløb i 1811 blev det ikke fornyet, og selv om en ny nationalbank blev etableret i 1816, så kom USA's økonomiske genrejsning først, da Nicholas Biddle blev chef for nationalbanken i 1823. Biddle var glødende tilhænger af Hamiltons idéer og arbejdede under ledelse af økonomen Mathew Carey på at genoprette USA's valuta og fysiske økonomi efter spekulationens hærgen. Under hans ledelse af nationalbanken, som tidligere under Hamiltons, indgik man fremtidsorienterede kreditaftaler snarere end at omsætte den fremtidige, potentielle rigdom til penge til nutidige betalinger. Det var Biddles princip at beskytte og nære økonomiens langsigtede virksomhed, snarere end at tillade den at blive offer for krav om omgående betaling, især betaling i guld og sølv. Landets økonomi blev i stand til at vokse i forhold til sin potentielle produktionsevne, snarere end gennem kunstig kontrol. Under Biddles embedstid fremmede

Banken, hvad der skulle vise sig at blive en af de mest teknologisk eksplosive perioder i amerikansk historie. I 1824 gennemførte formanden for Repræsentanternes Hus, Henry Clay, en lov om beskyttelsestold for at beskytte amerikansk produktion, sammen med General Surveying Act (Loven om

landopmåling), som bemyndigede anvendelsen af personel fra den amerikanske hær til bygning af civile ingeniørprojekter. Med disse love på plads, og med Biddle som bankens leder, var jorden gødet for John Quincy Adams, der blev valgt som præsident i 1825. Før 1820 var der ikke en eneste jernbane, kun få kanaler, en jernindustri, der var brudt sammen, ingen moderne fabrikker af betydning, ingen udnyttelse af dampkraft til industriformål, kun maskiner af træ i fabrikkerne og stort set ingen offentlige skoler. John Quincy Adams' præsidentskab forandrede alt. Man begyndte at bygge kanaler og veje i forceret tempo, hvilket åbnede for bosættelser i den vestlige del af Amerika. Kulminer blev udbygget med byområder, hvilket skabte de store industribyer i Midtvesten. Jernindustrien blev genfødt under toldbeskyttelse, efter mere end et århundredes undertrykkelse siden lukningen af Saugus-jernværket. Tusinder af kilometer af jernbaner blev bygget, med ingeniører fra militærakademiet i West Point som konstruktører af den store Baltimore- og Ohio-jernbane. Seks andre jernbanelinjer blev ligeledes planlagt og udarbejdet. Finansieringen og planlægningen af disse foretagender blev koordineret med føderale, delstats- og lokale myndigheder og USA's nationalbank, der fremmede og styrede hele det nationale program og koordinerede både den offentlige og private, finansielle investering i infrastruktur og industri. Efterhånden som mere landbrugsjord blev opdyrket, flere fabrikker blev etableret og flere transportnetværk til transport af landbrugsvarer og kul til fabrikkerne blev fuldført, steg mængden af bankkredit, der kunne sættes i omløb, proportionelt, idet den først fordobledes og siden tredobledes i løbet af dette årti. Under kreditsystemets korrekte funktion forvandlede betydningen af gæld. Delstaternes gæld for infrastruktur var ikke længere blot en monetaristisk forpligtelse, men blev betalt af den fremtidige udvikling af industrier. Den gæld, der skabtes til forbedringer i landet, og personlig gæld inden for landbrug og produktion, var ganske enkelt en del af den voksende økonomi under kreditsystemet. De stater, der havde påtaget sig stor

gæld for kanaler og veje, planlagde udviklingen af jern- og kulindustrier og nye transportveje for de nye landområders produktion. Disse nyligt udviklede landområder og industrier langs med infrastrukturvejene forøgede indtægterne til op imod ti gange mere end den oprindelige investering.

Påtvungen monetarisme

På trods af den utrolige fremgang under denne genetablering af kreditsystemet lykkedes det Det britiske Imperium, ved hjælp af den yderst effektive britiske agent Aaron Burr og en effektiv brug af pressen, samt en del-og-hersk-praksis i det politiske liv, at skabe et katastrofalt skifte i USA's udvikling. Burr fik etableret en alliance mellem slaveejerinteresserne i syd og finanskredsene under ledelse af Martin Van Buren i nord. Denne alliance fik, ved brug af effektiv populisme, Andrew Jackson indsat som præsident. Under Jackson-administrationen blev der iværksat en intens kampagne for at forære alle statens værdier til forskellige interessegrupper, og efterfølgende brugte man alle lovlige og ulovlige midler for at få stoppet nationalbanken og dens velstandsskabende vækstpolitik. Jackson-administrationens tiltag lykkedes med at få kollapset kreditsystemet og fremprovokerede »Panikken i 1837«, som ledte til en årelang depression. »Markedslovene« fortrængte det almene vel. Den efterfølgende Van Buren-regering krævede betaling af gæld i nutiden, uanset de fremtidige omkostninger og spildet i fortiden. Gyldige kreditaftaler blev angrebet som ødselhed og årsag til krisen på trods af, at krisen i virkeligheden var skabt med overlæg af dem, der havde styret Jackson-regeringen. Kredit blev erstattet af nedskæringer som middel til at berolige »markedet«, med gældens »rigtige« niveau bestemt på basis af et monetært snarere end et fysisk grundlag. Man prædikede den falske doktrin, at markedet selv ville frembringe det rette udbud og den rette efterspørgsel af produktion uden et overordnet program for nationsopbygning. Snarere end at blive hyldet som en stor Demokrat og »en mand af folket«, bør

Jacksons brutale ødelæggelse af nationalbanken ses som et af de største forræderier, der er begået i USA's historie.

✘ Abraham Lincoln

Da Abraham Lincoln blev præsident i 1860, var der, aftenen før sydstaternes løsrivelse, ikke færre end syv tusind forskellige valutaer i omløb i USA – en nation, der var håbløst splittet, og hvor Hamiltons forfatningsmæssige føderation næsten var gået tabt. For at redde Unionen var det nødvendigt at genoprette det nationale bank-system. Med de private New York-bankers tiltag for at afskære strømmen af indtægter til finansministeriet ved at ophøre med at købe statsobligationer og blokere for aftaler om udenlandske lån, kom finansministeriets pengesedler i miskredit, hvilket forårsagede en blokering af tilgængelig kredit. For at udmanøvrere denne finansielle krigsførelse imod nationen og finansiere den krig, der skulle redde republikken, etablerede Lincoln en ny, national kilde til kredit. Legal Tender Act (Loven om Lovligt Betalingsmiddel) fra 1862 bemyndigede udstedelsen af »USA's pengesedler« (eller »greenbacks«) med det formål at »finansiere USA's varierende gæld«. Med Kongressens vedtagelse af denne lov tog regeringen atter kontrol over den nationale valuta. Lincolns økonomiske rådgiver Henry Carey gjorde forbindelsen til den tidligere nationalbank tydelig, idet han i 1868 skrev: »USA's nationalbank gav os ikke en møntvaluta; dens sedler var gangbare næsten pga. samme grundlæggende hypotese, der har gjort de udstedte, lovlige betalingsmidler (under Legal Tender Act) anvendelige.« Lincoln tredoblede statsudgifterne for at finansiere krigen, idet han udstedte 450 millioner i greenbacks. Samtidig gik han i gang med at fjerne de tusinder af separate – og ofte falske – valutaer gennem en reorganisering af national bankpraksis. En stribe love konverterede delstatsbanker til nationale, forenede, lovregulerede enheder, der tillod koordineringen af et nationalt banksystem, som kunne udstede national kredit. Dette

landsdækkende banksystem blev grundlaget for genetableringen af en enkelt valuta og genindførte således den af forfatningen bemyndigede føderale kontrol over nationens valuta og finansforhold. Således lykkedes det faktisk for Lincoln at få princippet om offentlig kredit og om en national bank til at genopstå. Men systemet med national kredit kom, som tidligere under Jackson og Van Buren, atter under angreb fra den efterfølgende Andrew Jackson-regering. Finansminister Hugh McCulloch, i samarbejde med den britiske agent og Lincoln-desertør David Wells, indskrænkede helt unødvendigt Lincolns legale betalingsmiddel, i modstrid med industriens faktiske formåen og behov. Den efterfølgende økonomiske krise i 1870'erne, såvel som alle de efterfølgende kriser, som f.eks. efter mordet på præsident McKinley, i perioden 1929 – 1932 samt i dag, forårsagedes af den overlagte ødelæggelse af industriøkonomien og det dermed forbundne kreditsystem.

Franklin Roosevelt

✘ Mordet på Lincoln blev efterfulgt af mordene på to andre nationalistiske præsidenter, James Garfield i 1881 og William McKinley i 1901. Arven efter Hamilton gik atter tabt, og under præsident Wilson blev ethvert tilbageværende levn efter et nationalt banksystem erstattet af det forfatningsstridige føderale banksystem, Federal Reserve. Langtidsinvesteringer i nationens fremtidige udvikling blev i stigende grad fortrængt af en kultur med hasardspil og vild spekulation. Denne boble eksploderede i krakket i 1929, der markerede den værste depression, som nationen nogen sinde havde stået overfor. Aftenen før Roosevelts indsættelse var arbejdsløsheden på over 20 %, to tredjedele af staterne havde truffet nødforanstaltninger for at lukke deres banker, og industriproduktionen var det halve af, hvad den havde været før krakket. Man kan lære en afgørende lektie af Franklin Roosevelts tilnærmelse til kreditprincippet under USA's første nationalbank. Roosevelt var nødt til ikke blot at reorganisere bankerne, men også etablere et princip om kredit,

som ellers ikke eksisterede. Hans regering reorganiserede bankerne, ikke for bankernes skyld som sådan, men for at gøre dem i stand til at operere i den nye sammenhæng med princippet om kredit, som han tilsigtede, med en plan for »Kreditinstitutioner for Industri«, der sluttelig blev til den udvidede Reconstruction Finance Corporation (RFC). Roosevelt anvendte RFC, der var blevet skabt under Hoover for at indfri finansielle institutioner, som et surrogat for en nationalbank, idet han udvidede den kraftigt til sluttelig at yde kredit for, hvad der svarer til en billion dollars i nutidige tal. RFC og lignende tiltag fremskaffede finansieringen til de store projekter på Roosevelts tid, der gennemførtes af sådanne institutioner som Public Works Administration, Works Progress Administration, Rural Electrification Administration og Tennessee Valley Authority (TVA), som sammenlagt gav beskæftigelse til millioner af amerikanere og dramatisk for øgede nationens produktive evne gennem forbedringer i adgangen til elektricitet, navigation, landbrugsuddannelse, ferskvand og transport. Disse projekter kunne ikke være blevet finansieret ved at tage lån og sælge obligationer i et klima med alvorlig økonomisk depression. Regeringen greb snarere ind for at sikre, at projekter, hvis fysiske, produktive resultater mere end ville opveje omkostningerne ved deres konstruktion, ikke blev forhindret på grund af manglen på tilgængelig kapital, der var nødvendig for deres gennemførelse. RFC-udlån og TVA-lån blev både direkte tilbagebetalt, og kom også indirekte mange fold tilbage gennem statens øgede skatteindtægter, som et resultat af den forøgede produktivitet. Ved at kanalisere kredit over til specifikke projekter var Roosevelt i stand til at sikre, at kredit gik til projekter, som ville give indtægter, snarere end blot at give statslån og hjælp til banksektoren generelt, som præsident Hoover havde gjort det. Roosevelt opnåede et fungerende kreditsystem, hvor en stigende mængde af finanssystemet var knyttet til realøkonomien snarere end til bankerne. De fysiske fremskridt opbyggede den industrielle styrke, der senere gjorde det muligt at imødekomme den

omfattende forsyningsmæssige logistik, der var nødvendig for at vinde Anden Verdenskrig. Det ville ikke have været muligt uden Roosevelts tilbagevenden til den amerikanske tradition for et nationalt kreditsystem.

Kreditsystem i dag

USA's økonomi er i de fem årtier, der er gået siden mordet på præsident Kennedy i 1963, blevet lagt i ruiner gennem et skifte fra en national strategi for økonomisk udvikling og promovning af videnskab og teknologisk fremskridt, til en politik, hvor private finansinteresser får lov til at diktere den økonomiske udvikling. Det har nået punktet, hvor Detroit's nylige bankerot blot er symbolet på, hvad der venter mange andre byer og delstater. Ligeledes er USA som nation fanget i en gældsfulde, som man kun kan komme ud af, hvis man genindfører Glass-Steagall og vender tilbage til sit oprindelige kreditsystem, som man har gjort det på afgørende tidspunkter gennem de seneste 230 år. Men USA er ikke det eneste land, der lider under årtiers monetaristisk dårskab. Det gør størstedelen af den vestlige verden også – Danmark inklusive. Vi må derfor lære af det amerikanske kreditsystem, så vi kan skabe vor egen version af det og dermed sikre, at vi tager magten over vor skæbne ud af hænderne på finansverdenens private finansielle interesser og lægger den tilbage, hvor den hører hjemme: I hænderne på folkevalgte politikere og institutioner, der er underlagt vor nationale kontrol, og som har til formål at sikre det almene vel for såvel os i dag, som for de mange generationer, der forhåbentlig vil følge efter.

Skab kreditter gennem Nationalbanken

Det danske folketing bør vedtage en ny lov, der bemyndiger Nationalbanken til at udstede op til 500 milliarder kroner i nationale kreditter[1], der udlånes til en rente, der kun marginalt overstiger den nationale inflation. Kreditterne kan

udlånes til følgende kategorier af projekter:

1) Større infrastrukturprojekter.

Det kan være statsejede, brugerbetalte broprojekter, som f.eks. bygningen af Femern Bæltforbindelsen, Kattegatforbindelsen og Helsingør/Helsingborg-tunnelen. Det kan også være motorveje, jernbaner eller magnettogbaner, samt hospitaler og læreanstalter.

2) Opbygning af højteknologisk potentiale.

Opbygning af produktionssektorer i Danmark, der gør brug af ny teknologi og derigennem skaber et potentiale for øget fremtidig højteknologisk eksport. Det kan f.eks. være opbygningen af en dansk produktion af kernekraftværker, fusionskraftværker eller anden produktion, der involverer kernefysisk forskning og rumforskning. Forskning og produktion af brintbiler og brændselscelleteknologi. Udviklingen af nye keramiske materialer, superledere, nanoteknologi etc.

3) Kredit til nye anlægsinvesteringer i industri og landbrug.

Nationalbanken vil udstede kreditterne og udbetale dem, efterhånden som de behøves for opbygningen af de forskellige projekter. Projekter af type 1 vil have en tilbagebetalingstid på op til 30-50 år. Disse lån vil administreres direkte af Nationalbanken. Lån af type 2 og 3 vil administreres gennem de lokale banker på vegne af nationalbanken. Kunder, der måtte ønske lån af type 2 og 3, retter henvendelse til deres lokale pengeinstitut, der sammen med kunden laver en plan for projektet. Banken sender så en ansøgning til en kreditkomité under Nationalbanken, der bevilger lånet.

Den lokale bank kan også tilbyde en pakkeløsning, hvor nationalbankkreditten suppleres med en kredit fra det lokale pengeinstitut på kommercielle vilkår. Det lokale pengeinstitut holder øje med projektet og sørger for udbetaling af lånets rater, efterhånden som projektet skrider frem. Det lokale

pengeinstitut administrerer også tilbagebetalingen af lånet. Disse lån vil have en tilbagebetalingstid på 3 – 20 år, alt efter projektets omfang. Som modydelse for det lokale pengeinstituts arbejde betaler kunden et halvt procentpoint over nationalbankens udlånsrente, der tilfalder pengeinstituttet.

Alle vore valgaviser/kampagneaviser kan læses her: <http://schillerinstitut.dk/si/category/nyheder/publikation/kampagneavis/>

Læs Alexander Hamiltons originale rapporter her: <https://larouchepac.com/20161013/alexander-hamiltons-four-economic-papers>

---

[1] Da de af Nationalbanken udstedte kreditter udelukkende udlånes til investeringer, der øger produktiviteten i den danske fysiske økonomi, bidrager de ikke til øget inflation. Hvis man derimod bare pumper penge og kredit ud i økonomien, f.eks. i form af hjælpepakker til finanssektoren, er der en akut fare for inflation.

GDE Error: Requested URL is invalid

De to paradigmer i stærk kontrast

Leder fra LaRouchePAC, 18. oktober 2016 – I denne uge finder der intense møder mellem europæiske og amerikanske, politiske og militære ledere sted i hele Europa, møder, hvor man diskuterer og planlægger krige – krige i Syrien, i Irak, i Yemen og i Ukraine. Det underliggende grundlag for alle disse forhandlinger er Obamas og Londons hektiske bestræbelser på at få støtte til krig mod Rusland og Kina. Europæiske regeringer og/eller ledende institutioner yder i stigende grad modstand mod dette vanvid, men Obama og hans forsvarsminister Ash

Carter er i færd med at planlægge provokationer, som kunne kickstarte en irreversibel proces hen imod krig, og således true selve civilisationen med et atomart holocaust.

Og dog er det således, at det store flertal af verden ser hen til Kina, Rusland og Indien, der **i sidste uge mødtes med deres BRIKS-partnere** Brasilien og Sydafrika i Goa, Indien, hvor de kickstarter, ikke krig, men global udvikling, med højhastigheds-jernbaneprojekter, der forbinder nationer gennem en Verdenslandbro; hvor de underskriver aftaler om opbygning af kernekraft og anden infrastruktur og andet samarbejde omkring rumforskning; og hvor de løfter de mange millioner mennesker i Asien, Afrika og Sydamerika, der er ramt af fattigdom, op til en menneskelig levestandard sådan, som Kina har løftet 700 millioner sjæle op af fattigdom.

Hvilket paradigme vil afgøre menneskehedens fremtid? Den vil, et langt stykke hen ad vejen, blive afgjort af USA. Samtidig med, at krigspartiet mobiliserer sine kræfter, og i takt med, at det uafvendelige kollaps af Deutsche Banks derivatmættede aktiver spreder panik i det vestlige finanssystem, så undertrykkes Obamaadministrationens ødelæggelse og befolkningens had til Obama og hans klon Hillary Clinton kun delvist af det pornografiske klovneshow, som præsidentkandidaterne opfører, eller som de syge medier promoverer.

Valg til regering, som det forudsås af Amerikas grundlæggende fædre, handlede om mere end at vælge politiske repræsentanter – de udgjorde en periode, hvor intelligente mennesker adresserede og opdragede borgersamfundet omkring de fundamentale principper for naturlig lov og den mission, nationen spiller for verdens fremtid. Det er grunden til, at **Lyndon LaRouches præsidentkampagne** hen over tre årtier har haft en dyb og varig indvirkning på nationen, på trods af relativt få stemmer, og på trods af konstante angreb fra regeringens og mediernes side.

Aldrig i denne nations historie er kandidater blevet så udkældt af befolkningen, som i det aktuelle valg, selv om ingen af kandidaterne i mange tilfælde var kvalificeret til stillingen. Befolkningen har kun ét valg – at stemme for principper, og at mobilisere borgersamfundet til fordel for **LaRouches ideer, hans Fire Love** baseret på Alexander Hamiltons gennemgribende opdagelser, samt en genindførelse af klassisk musik og kultur.

Som Friedrich Schiller sagde, så må vi alle på én og samme gang være patrioter for vore nationer og verdensborgere. På denne måde kan borgere i alle nationer være med i den ærefrygtindgydende opgave, at omstøde Amerikas deroute ned i et britisk imperiehelvede, og bringe denne engang så storslåede nation ind på linje med paradigmet for menneskeligt fremskridt.

Hvad ville Hamilton have gjort? Find ud af det.

Foto: Den russiske præsident og udenrigsminister Lavrov diskuterer med den amerikanske udenrigsminister John Kerry. December 2015. (Foto: kremlin.ru).

**Det, vi har brug for i 2016:
Alexander Hamiltons
principper og LaRouches Fire**

Økonomiske Love

Leder fra LaRouchePAC, 17. oktober, 2016 – Den amerikanske præsidentvalgkampes fornedrede tilstand ligger som en tung sten og tynger brystet af, ikke alene det amerikanske folk, men af verden som helhed. Amerikanere rapporterer, at de har »valgstres« i sådanne ekstreme grader, som ellers kun forårsages af de værste tilfælde af økonomisk kollaps og krig.

Medierne, med al deres »meningsløse støj og voldsomme fagter«, demoraliserer bevidst amerikanere med hensyn til deres lands fremtid. De driver med fuldt overlæg deres repræsentanter til at skjule sig i dybe, partiske rævegrave – de samme repræsentanter, der, for blot lidt over en måned siden, var i stand til at forenes i en stor sejr over saudisk/britisk støtte til islamisk terrorisme og nedkæmpe præsident Obamas forsøg på at blokere eller nedlægge veto imod Loven om Juridisk Retfærdighed mod Sponsorere af Terrorismen, JASTA.

Det, som nationen og verden har brug for, er at »vælge principper«: **Alexander Hamiltons økonomiske principper**, på hvilke denne nation blev grundlagt.

Hamiltons økonomiske principper er på ny givet udtryk i Lyndon LaRouches, fra 2014 og fremefter udviklede, **»Fire Love til USA's Redning«**. De udtrykker naturlig lov, anvendt på økonomi.

Dette er i realiteten et internationalt spørgsmål; verden må nødvendigvis vedtage Hamiltons arbejder, og LaRouches Fire Love, sådan, som Kina er begyndt at demonstrere. De transatlantiske landes forskellige »Deutsche Banker«, billedligt talt, er klar til at sprænge det Londoncentrerede finanssystem gennem en nedsmeltning, og til at sprede en fattigdom, værre end den, krakket i 2008 var skyld i. Truslen om kollaps fører nu til trusler, der kommer fra Obama og briterne, om krig med Rusland.

Det, som vil være i stand til at forhindre dette, er

genoprettelsen af økonomisk fremskridt og produktivitet i hele verden. Det var, hvad Alexander Hamiltons principper – på enestående vis – udrettede lige fra USA's grundlæggelse. Som USA's første præsident George Washington i et brev fra 1793 bemærkede, så syntes virkningen af Hamiltons politik »at være et mirakel«, der løftede de nye Forenede Stater ud af bankerotten og til hastig investering og vækst.

Nu anvender LaRouches Fire Love atter Hamiltons principper.

Amerikanske borgere bør indskrive Lyndon LaRouches navn på stemmesedlen ved præsidentvalget for genvedtagelsen af Alexander Hamiltons økonomiske principper således, som LaRouche på ny har udlagt dem.

»Jeg indskriver LaRouche og Alexander Hamilton; lad os få nationen til at vælge de rigtige principper« vil skære igennem de af rædsel slåede spørgsmål, amerikanere stiller hinanden med hensyn til den forestående valgdag. Den eneste mulighed, som USA, og verden, har for at overleve, frembydes af Hamiltons principper, som disse udlægges af LaRouches Fire Love. Så træf da beslutning om fremtiden.

**»Det er ikke livets formål at leve,
så længe man kan.**

**Det er livets formål at skabe en
fremtid for menneskeheden.«**

Lyndon LaRouche – maj, 2015.

Kulturnat: Schiller Institutet indtager Folketinget: Glass-Steagall, eller kaos!

En delegation på syv Schiller Institut-aktivister indtog Folketinget i forbindelse med Kulturnat 2016. Vores mission var at kræve, at folketingsmedlemmerne:

1. fremsætter lovforslag om Glass/Steagall-bankopdeling, og Lyndon LaRouches tre andre økonomiske love, og
2. stopper konfrontationspolitikken imod Rusland og Kina, som kan føre til krig.

Vi delte os op i to hold og begyndte at finde folketingsmedlemmer i hver deres partiværelse. Da natten var omme, havde vi talt med ca. 25 medlemmer fra alle partier, inkl. fire partiledere samt et par ministre.

Lad det være sagt med det samme – der var ingen, der lovede at fremsætte et lovforslag om bankopdeling.

Men vi advarede dem om, at de må handle nu. Det transatlantiske finanssystem befinder sig i en kritisk tilstand i forbindelse med Deutsche Bank, de italienske banker, de britiske og amerikanske banker, og selve Danske Bank har lige meddelt, at de afskediger mange tusinde medarbejdere. Det er langt værre end i 2007 – 2008, og vi har løsninger. Lyndon LaRouche og Schiller Institutet har et 4-punktsprogram for en økonomisk genopbygning, med at:

1. afskrive de nuværende finansbobler gennem en Glass/Steagall-bankopdeling;
2. skifte over til et nyt kreditsystem, som ville kunne finansiere ...

3. infrastruktur- og andre investeringer, der kunne øge hele økonomiens produktivitet (energigennemstrømningstæthed), og
4. satse på videnskabeligt og teknologisk fremskridt

Angående krigsfare, så fortalte vi nogle politikere, at selve den tyske regerings rådgiver for Ruslandsanliggender nu advarer om, at det kan komme til direkte krig mellem USA og Rusland. Og et par gange prøvede vi at give dem et andet syn på konflikten i Syrien.

Der var et par medlemmer, som ikke var interesseret i at tale med os.(fn1) Men der var faktisk medlemmer, som lyttede intenst, diskuterede med os og lovede at læse vores materiale, nogle, der sagde, at vi burde kontakte deres finansordfører angående Glass/Steagall-bankopdeling, samt et par stykker, som gerne ville mødes med os. Men de har ikke forstået, hvor kritisk situationen er, ellers ville de handle nu.

Vi kan kun håbe, at danske folketingsmedlemmer, gennem at modtage vores publikationer, gennem vores foretræder for Folketinget og gennem personlige samtaler, har fået et kendskab til Schiller Instituttets løsninger, når de, forhåbentlig, beslutter at handle.

(fn1) To af vore folk blev rent faktisk smidt ud af Folketinget, efter, at én af dem et par gange forsøgte at stille et medlem et spørgsmål, som fik ham til at flippe ud, og nogen tilkaldte en sikkerhedsvagt. Et andet delegationsmedlem blev smidt ud ved samme lejlighed, da han kunne identificeres som Schiller Institut-medlem, fordi han havde en Schiller Institut T-shirt på!

Nøglen til sejr er at overvinde jeres frygt

Leder fra LaRouchePAC, 17. oktober, 2016 – På netop samme tidspunkt, som BRIKS-landenes statsledere mødtes i Goa, Indien, for at planlægge samarbejdet om et nyt paradigme for statsligt samarbejde om store projekter, udsendte præsident Obama vicepræsident Joe Biden for at levere en direkte trussel mod Rusland. Søndag morgen lovede Biden på NBC TV, at USA ville gennemføre et hemmeligt cyberangreb mod Rusland, hvor Obama valgte tid og sted. Russiske regeringsfolk, herunder præsidentens talsmand Peskov, har fordømt disse trusler i de skarpeste vendinger og kalder det den mest direkte trussel om krig siden Cubakrisen i 1962.

Disse trusler kommer fra en præsident Obama, der allerede har utallige menneskers blod på hænderne, gennem sine tirsdags-»dræbermøder« og den uophørlige drone-krigsførelse, som udføres på mange kontinenter – alt sammen uden nogen forfatningsmæssigt lovlige godkendelse fra Kongressen. Nu er USA åbenlyst engageret i koalitionen krigsførelse mod Yemen, på vegne af saudierne, hvor de udfører artilleribeskydning imod Yemen fra amerikanske flådeskibe i Golfen, netop, som verden viger tilbage fra de åbenlyse saudiske krigsforbrydelser, hvor de går efter civile i bombe-razziaer i Yemens hovedstad Sanaá.

Og det er denne Obama-administration, der beskylder Rusland for krigsforbrydelser i kampen for at fravriste al-Qaeda dets kontrol over dele af den syriske by Aleppo – og som igen truer Moskva med sanktioner. Udenrigsminister John Kerry var i London i søndags, efter to dages møder i Lausanne, Schweiz, om krigen i Syrien, hvor han mødtes med den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov og udenrigsministre fra Saudi-Arabien, Tyrkiet, Qatar, Forenede Arabiske Emirater, Iran, Irak og Jordan. Han og den britiske udenrigsminister Boris

Johnson kom ud fra deres møde i London med løfter om at indføre nye sanktioner mod Rusland – medmindre de stopper deres angreb på al-Qaeda.

Obama viderefører den tyranniske arv, der er forbundet med to tidligere Bush-præsidenter, inklusive den George H.W. Bush, som fik Lyndon LaRouches fængsling banket igennem i en hast i det, som den tidligere amerikanske justitsminister (1967-69) Ramsey Clark har kaldt det største tilfælde nogensinde af politisk motiveret anklage på baggrund af falske beviser. Politikkerne under de to Bush-administrationer, og som er blevet endnu værre under Obama, har drevet USA ud i bankerot, udslettet den smule, der var tilbage af det amerikanske sundhedssystem, og kastet millioner af husstande på fattigdommens og den kroniske arbejdsløsheds skrotplads. 93,5 millioner amerikanere i den arbejdsdygtige alder er ikke engang talt med i arbejdsstyrken! Netop i denne måned har 1,8 millioner amerikanske husstande modtaget standardbreve med posten, der informerede dem om, at deres Obamacare-præmier stiger med 50-70 %, alt imens deres dækning er blevet beskåret. Selv tidligere præsident Bill Clinton var fornuftig nok til offentligt at kalde dette »det mest sindssyge, han nogensinde har set«.

Obama og hans britiske herrer og saudiske partnere er i virkeligheden dem, der er bankerot. Det er deres transatlantiske finanssystem, der er færdigt. Som Lyndon LaRouche bemærkede søndag under samtaler med kolleger, så er den britiske økonomi totalt nedbrudt. De er desperate for at lange ud efter og fremsætte trusler imod Rusland og Kina i håb om, at deres løgne vil få fremdrift. De er bankerot, men farlige.

Kendsgerningen er, at der findes klare løsninger, begyndende med afsættelsen af Obama og den omgående genindførelse af Glass-Steagall. Hele den globale derivatboble, der beløber sig til mere end en milliard dollars, må annulleres. Når disse indledende skridt er gennemført, kan en økonomisk genrejsning omgående lanceres ved at benytte Hamiltons metoder, som det

for nylig er blevet præciseret i Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love.

Det første skridt i alt dette er, at førende borgere opgiver deres frygt og tager lederskabet i at bringe Dræberen Obama til fald og igangsætte den økonomiske genrejsning, begyndende med Glass-Steagall. De seneste sejre, hvor Obama er blevet tvunget til at frigive de 28 sider, der fordømmer det saudiske monarki som ophavsmændene til angrebene d. 11. september, samt Kongressens vedtagelse af JASTA-loven, illustrerer den magt, der kan udløses gennem en koncentration af patriotiske kræfter. Det faktum, at Obamas veto af JASTA blev underkendt med et overvældende, tværpolitisk flertal i begge Kongressen huse, er en kraftfuld påmindelse om, at det store flertal af amerikanerne hader Obama og alt, hvad han har gjort og står for. Saudierne forsøger at skjule det knusende nederlag, som de og Obama led i kampen om JASTA, ved at spendere \$100 millioner på lobbyvirksomhed, i forsøg på at fjerne den skete skade. De er dømt til at mislykkes.

Det, der nu er afgørende, er, at det samme niveau af mobilisering af førende borgere, der var aktive i JASTA-sejren, opretholdes og rettes mod Obama og gennemførelsen af Glass-Steagall og andre foranstaltninger.

Et afgørende træk for JASTA-sejren var Schiller Instituttets kors fire opførelser af Mozarts *Rekviem* i New York City-området på 15-års dagen for angrebene den 11. september. Det indsprøjtede en vital dimension af kulturel optimisme gennem forestillingernes skønhed – på et tidspunkt, hvor den desperate britiske fjende forsøger at begrave enhver kilde til optimisme gennem det pornografiske show, der kaldes præsidentvalgkampen 2016.

Uanset udfaldet på valgdagen, vil nationen og verden som helhed stadig være konfronteret med disintegrationen af hele det britiskværte, transatlantiske finanssystem og truslen om krig og kaos. Løsningerne for at forhindre dette kollaps er forhånden, og det er førsteprioritet på dagsordenen. Det er kilden til styrke for at overvinde vore medborgeres frygt og

opnå en hårdt tilkæmpet sejr. Det kan gøres.

Foto: Den indiske premierminister, Shri Narendra Modi (midten) i BRIKS-ledernes familiefotografi ved BRIKS-topmødet i Goa, Indien, 16. oktober, 2016. [brics2016.gov.in]

**»Bankierer, der skulle have været sendt i fængsel, er atter i færd med at ødelægge økonomien«
EIR-interview med den japanske økonom Daisuke Kotegawa.
Dansk udskrift**

Kotegawa var ansvarlig for den gradvise afvikling af mange af de japanske banker under den asiatiske krise i 1997 og diskuterer her forskellen mellem den måde, hvorpå Japan adresserede de bedrageriske bankpraksisser, der førte til bankernes krise, versus, hvordan Vesten har gennemført en bailout (statslig redning) af de kriminelle, der var ansvarlige for krakket i 2007-08.

Lyndon LaRouche: 'Hold op med at være bange; Gå derud og vind!'

Leder fra LaRouchePAC, 13. oktober, 2016 – Der er gode grunde til ærlig frygt i øjeblikket. I verden som helhed er der en fare for atomkrig pga. fejlregninger, hvis det da ikke skyldes faktisk anstiftelse på vegne af London/Saudi-Arabien/Hvide Hus-aksen; der er lidelser og konflikter; og der er de moralsk fordærvede, amerikanske valg. Men ånden af mod til at overvinde ondskab og fare blev demonstreret i USA den 28. september, da Kongressen med et overvældende flertal underkendte Obamas veto af JASTA-loven, om spørgsmålet om at stille Saudi-Arabien til ansvar for masse mord, der blev begået på amerikanske jord og mod amerikanske borgere. Kongressen blev, af den moralske kraft, der kom fra befolkningen, vores mobilisering og lederskabet af familierne til ofrene for 11. september-angrebene, tilskyndet til at gøre det rigtige.

Vi har nu atter et presserende behov for denne samme ånd. Det, der kræves, er at tvinge Kongressen til at træde sammen og genindføre Glass-Steagall for at bryde med finanskollapset og krigspolitikken. Der er intet andet – det være sig en ny regel, et sagsanlæg, endnu en høring, en fordømmelse, en appel, en undersøgelse, osv. – der vil virke.

Se på USA netop nu, hvor livsbetingelserne er ved at kollapse – med en produktion, der lukker ned, et landbrug i krise og en

smuldrende infrastrukturbasis, der ikke engang kan klare forudsigelige, årstidsbaserede storme. Sundhedssystemet befinder sig i et katastrofalt kollaps, der plyndrer dyrebare husstandsindkomster og dømmer mange til døden som følge af sygdomme, der kan helbredes, men som ikke længere vil blive behandlet under det bankerotte Obamacare-system.

For Obama og hans controllers er dette en succes. I sit seneste skriveri hævder Obama, »Ud fra næsten enhver målestok er dette land bedre, og verden er bedre, end det/den var for 50, 30 eller endda 8 år siden.« (Artiklen er »Barack Obama: Now is the Greatest Time to be Alive« (Nu er den bedste tid at være i live i), i november-udgaven af wired.com, hvor Obama er gæsteredaktør for innovationens fremskudte grænser). Han er ikke kun en løgner; han er en dræber. Inden for hele kategorier af amerikanere stiger dødsraten som følge af narko, økonomisk krak, ubehandlede sygdomme, sindssyge, sårbarhed over for katastrofer, terrorisme og fortvivlelse. Og i et par tilfælde er amerikanske borgere blevet dræbt gennem Obamas »tirsdags-dræbermøder«, der sanktionerer mord uden om retsvæsenet.

I dag er Obama i Pittsburgh, hvor han deler podie med en førende fortaler, Atul Gawande, for fjernelse af »overdrevne« sundhedsydelse i Amerika – hvilket vil sige, at slå folk ihjel. Anledningen er Det Hvide Hus' Konference om de Fremskudte Grænser den 13. oktober, og det nominelle tema er innovative teknologier. Gawande promoverer på nationalt plan en dokumentar, »Being Mortal« (Om at være dødelig), om tidlig død. Hans seneste artikel fordømmer »epidemien af for meget sundhedsydelse« i USA. Med andre ord, Hitlers sundhedspolitik ved navn T-4 (Tiergarten Strasse 4, Berlin), gående ud på at fjerne »overskydende« mennesker. Dette er, hvad arten af Obamas Lov om et Budgetrigtigt Sundhedssystem – skabt i London – lige fra begyndelsen har været.

Andre på stablisten for dette Hvide Hus-arrangement omfatter Anousheh Ansari, den private rumastronaut, der skal

opreklamere galskaben med »Mars-rejser«, så Obama, der går efter at nakke NASA, kan skryde om at støtte fotos af rummet.

Lyndon LaRouche talte, da han blev briefet om dette og billedet af verden i dag, om ikke at bukke under for frygt. For det første, »Når man har med en dødsensfarlig fjende at gøre, så bukker man ikke under for frygt. Man koncentrerer sig om at fjerne ham!« Tag initiativ til handlinger, der vil gøre præcis dette. Han sagde, »Hold op med at være bange; gå derud og vind.« Vi kan være med til at styrke de sociale processer for, at folk ikke giver efter for frygt – i betragtning af, hvad vi netop har præsteret med JASTA. LaRouche forklarede, at folk prøver på at overleve under frygtelige betingelser, med inflation i leveomkostningerne – for sundhedsydelse og basale livsforbrødenheder. Nogle mennesker, der tidligere var optimistiske, er nu tilbøjelige til at give efter og opgive. Men, »vi må ikke give efter«.

Summa summarum sagde LaRouche: »Der er en vis form for frygt, som er en god frygt.« Det er, når man siger: »Vi vil ikke finde os i mere af dette.«

**Er klokken ét minut over
tolv?
Globalt finanskrak og
krigsfare!**

Af Helga Zepp-LaRouche

9. oktober, 2016 – Vejrudsigten varsler storm: Den umiddelbare trussel om det transatlantiske finanssystems sammenbrud hænger som et damoklessværd over verden, og den dermed nært forbundne strategiske konfrontation mellem USA og Rusland kan hvert øjeblik forvandle den allerede eksisterende kolde krig til en direkte militær konfrontation, og dermed til menneskehedens mulige udslettelse. Der findes en løsning, men den kræver, at man omgående vender sig bort fra geopolitik, og at man til gengæld vedtager en ny tankegang på basis af et helt nyt paradigme.

»Hvor varm bliver den nye kolde krig?«, spørger avisen *Bild* i en overskrift. Den tyske Forbundsregerings chefkoordinator for Ruslandsrelationer, Gernot Erler, udelukker ikke længere en direkte konfrontation mellem USA og Rusland; Wolfgang Ischinger, chef for den årlige sikkerhedskonference i München, anser denne fare for at være »betragtelig«. I *New York Times* advarer sikkerhedseksperterne Steven Simon og Jonathan Stevenson: Sandheden er, at det er for sent for USA at blive dybere involveret i Syrien-konflikten uden at løbe risikoen for en storkrig.

Dette er en absolut realistisk fare, men fakta om denne akutte fare og måden, den fremstilles på i den overvejende del af de vestlige medier, kan kun anses for at være direkte propaganda som forløber for krigen, hvor den forestående krigsmodstander, i dette tilfælde Putin, dømmes. Den syriske befolknings lidelser er uudholdelige, men begivenhedernes rette kronologi forties. Hvem er ansvarlig for politikken med regimeskifte? Hvem har siden 1975 spillet »det islamiske kort« ud mod Sovjetunionen og uddannet de grupperinger, der hele tiden skifter navn – fra Mujahedin til al-Qaeda, al-Nusra, ISIS osv. – samt forsynet dem med våben helt frem til i dag, sådan, som blandt andre Jürgen Todenhöfer endnu engang har understreget i sine seneste interviews? Hvem har mørklagt de sande

omstændigheder omkring 11. september? Hvem har ført krig mod Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien på grundlag af bevidste løgne? Hvem er blind over for Saudi-Arabiens barbariske krig mod Yemen?

Udenrigsministrene Kerry og Lavrov havde netop forhandlet en våbenstilstand for Syrien på plads, da det amerikanske flyvevåben »ved en fejltagelse« bombarderede nogle syriske hærstillinger, hvis position havde været kendt i et halvt år, dræbte 60 soldater og sårede yderligere hundrede, for dernæst, uden nogen som helst beviser, at gøre de russiske styrker ansvarlige for angrebet på FN's nødhjælpskonvoj. Heraf drog den russiske regering den slutning, at Obama-administrationen ønskede at sabotere Kerrys strategi, og opsagde aftalen om afskaffelse af plutonium, der kan anvendes i våben, samt bekendtgjorde deployeringen af missilforsvarssystemerne S-300 og S-400 til Syrien. Situationen taget i betragtning udgør kravet om oprettelse af flyveforbudszoner og såkaldte sikkerhedszoner langs den tyrkiske grænse, der naturligvis kun kan gennemføres med militære midler, en direkte hensigtserklæring om en konfrontation med Rusland.

Talsmanden for det russiske Forsvarsministerium, Igor Konasjenkov, advarede alle dem, der legede med tanken om direkte militære operationer mod den syriske hær, om, at S-300- og S-400-missilforsvarssystemerne havde nogle overraskelser til dem og advarede mod den illusion, at de skulle kunne indsætte *stealth*-fly. Den russiske viceudenrigsminister Sergej Ryabkov kommenterede Washingtons udmelding om at indstille alt samarbejde med russerne om Syrien med, at beslutningstagerne i USA ikke lod sig lede af kølige overvejelser, men af følelser, og sagde: »På baggrund af det dybe, følelsesmæssige sammenbrud, vi kan iagttage, kan de træffe en hvilken som helst beslutning.«

Man kan med god samvittighed gå ud fra, at beslutningstagerne bag kulisserne i USA heller ikke mht. det transatlantiske finanssystems tilstand lader sig lede af kølige overvejelser. For, hvis dette var tilfældet, så ville de indrømme det

neoliberale, monetaristiske systems bankerot og gå i gang med en omgående reorganisering af dette på basis af en global Glass/Steagall-bankopdeling. I stedet forsøgte IMF og Verdensbanken, ved deres halvårlige møde i Washington, at videreføre deres mislykkede politik og fremførte det hårrejsende argument, at det er opkomsten af alle de populistiske protestbevægelser mod deres politik, der er ansvarlig for krisen, hvilket er lige så absurd som kravet om, at Kina og Indien skal indstille deres kreditudstedelser. IMF kritiserer lige præcis verdensøkonomiens eneste to vækstmotorer!

I private samtaler mellem nogle af deltagerne på mødet herskede der derimod åbenlys forfærdelse over den kendsgerning, at hele det europæiske og amerikanske banksystem ikke blot er håbløst bankerot, men at dets kriminelle karakter desuden havde medført noget, der er dødbringende for finanssektoren, nemlig en total tillidskrise. Det udtalte problem var og forbliver fortsat Deutsche Bank med dens eksponering til derivater til 42 billioner euro – et beløb, der er omkring tolv gange så stort som hele den tyske økonomis årlige bruttonationalprodukt! Og alle de banker, der angiveligt skulle være for store til, at man kan lade dem gå ned, er modparter i Deutsche Banks derivatkontrakter og kunne blive revet ned i afgrunden sammen med den. *New York Times* klagede, at Deutsche Bank kunne vise sig at blive den nye Lehman Brothers og citerede Harvard-professoren Hal Scott, der sagde, at han håbede, der fandtes en global strategi for denne kendsgerning – for intet mindre end dette ville være i stand til at løse problemet.

For at afvende den nedsmeltning af det transatlantiske finanssystem, der står umiddelbart for døren i oktober eller allersenest november, og som ville føre til et globalt kaos og bringe krigsfaren op på kogepunktet, er der hidtil kun fremsat ét eneste anvendeligt forslag: En omgående, koordineret indførelse af de **Fire Love**, som Lyndon LaRouche allerede den 18. juni, 2014, foreslog:

* **For det første:** Den omgående genindførelse af

Glass/Stegall-bankopdelingsystemet, og vel at mærke i den totalt uforandrede form, som Franklin D. Roosevelt satte i kraft i 1933. Dette ville i praksis betyde afskrivning af langt den største del af den ubetalelige gæld og de udestående derivatkontrakter.

* **For det andet:** Der må, i hver eneste stat, oprettes et nationalt banksystem i traditionen efter Alexander Hamilton, og som erstatter kreditgivningen fra angiveligt uafhængige centralbanker til gunst for spekulanter, gennem det eksempel, som Hamilton skabte, og som blev anvendt af Lincoln, Franklin Roosevelt, såvel som også af den tyske Kreditanstalt for Genopbygning (*Kreditanstalt für Wiederaufbau*), til at genopbygge Tyskland (efter Anden Verdenskrig, -red.).

* **For det tredje:** Der må skabes et internationalt kreditsystem, hvis opgave er at øge produktiviteten i realøkonomien og befolkningens levestandard i alle nationer, hvilket kan finde sted gennem fremme af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en reel forøgelse af energigennemstrømningstætheden i produktionsprocessen.

* **Og for det fjerde:** Videnskab som drivkraft for økonomien, som kan opnås gennem et forceret program for at beherske og anvende kernefusionsteknologi, såvel som gennem et internationalt samarbejde om rumfart.

Det kommer ikke som nogen overraskelse, at tilskyndelsen til en sådan reorganisering af finanssystemet ikke kommer fra USA eller Europa. Det, der kommer nærmest til LaRouches forslag, blev derimod fremlagt af Kina på det seneste G20-topmøde i Hangzhou, hvor de her foreslog en ny, global finansarkitektur og en nyorientering af verdensøkonomien på grundlag af innovation og vækst. Man kan således gå ud fra, at disse forslag vil blive genstand for nye initiativer på BRIKS-staternes årlige konference, i år i Goa, Indien, midt i oktober. Betydningen af de banker, som er blevet skabt af Kina og BRIKS-landene, såsom Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Den nye Udviklingsbank (NDB; 'BRIKS-banken'), Silkevejsfonden, den Maritime Silkevejsfond, såvel som Valutareservefonden (BRIKS' Contingency Reserve

Arrangements), vil vokse.

Med hensyn til USA, så har LaRouche krævet, at den amerikanske Kongres omgående vender tilbage fra valgkampen (i de enkelte medlemmers egne valgdistrikter, -red.) til Washington, for omgående at vedtage Glass/Steagall-loven. Dette er, i betragtning af Wall Streets skarpe modstand mod denne lov, ganske vist ingen nem opgave, men Wall Streets magt er skrumpet voldsomt på grund af befolkningens vrede over den kriminelle karakter af mange af disse banker, som ikke mindst pga. de voksende bøder for deres bedragerier er ved at gå bankerot. Salg af giftige værdipapirer til godtroende kunder, manipulation med LIBOR-rentesatsen, oprettelse af millioner af falske konti, forfalskede regnskaber, pengehvidvask osv. – listen er alenlang.

I Amerika har LaRouche-bevægelsens udbredte mobilisering, sammen med familierne til ofrene for 11. september, førstehjælpsfolk, brandmænd og andre institutioner, ført til den banebrydende succes med Kongressens afstemning, hvor præsident Obamas veto mod JASTA-loven blev underkendt. Til denne succes kommer yderligere de mere end to hundrede organisationer, der har til hensigt at gøre kongresmedlemmernes og senatorernes holdning til Glass-Steagall til det afgørende kriterium for at vælge dem til november, og som nu vil konfrontere kongresmedlemmerne med deres ansvar i disses egne valgkredse.

Vi må, gennem en bred mobilisering af befolkningen, også tvinge parlamenterne i Europa til omgående at afslutte kasinoøkonomien ved at indføre en Glass/Steagall-bankopdeling, sætte en ny kurs for den økonomiske politik i overensstemmelse med LaRouches Fire Love og, sammen med Kina og Rusland og et forhåbentligt, gennem Glass-Steagall, reorganiseret Amerika, genopbygge de lande, der er blevet ødelagt af meningsløse og barbariske krige. Opbygningen af Den nye Silkevej til at strække sig ind i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, samt Afrika, er her ikke blot den eneste humane løsning på flygtningekrisen, men også et spørgsmål om Europas moralske

overlevelse.

Krigsfare kan kun overvindes, hvis vi i stedet for den geopolitiske konfrontation indfører et helt nyt paradigme for internationalt samarbejde omkring menneskehedens fælles mål.

Lad jer ikke intimidere af Obamas og briternes løgne og tomme trusler

Leder fra LaRouchePAC, 12. oktober, 2016 – På vegne af det britiske system er præsident Barack Obama engageret i en stor løgnekampagne, med trusler om krig mod Rusland og Kina. Med den franske Hollande-regering på slæb, gør Obama tegn til sin hensigt om en militær intervention i Syrien, om at bringe Rusland for Den Internationale Straffedomstol i Haag for krigsforbrydelser begået i Aleppo, og lignende ordsqualder.

Men kendsgerningen er den, at denne britiskdirigerede kampagne af løgne og trusler drives frem af deres totale frygt og panik, og de har rent faktisk ikke kapacitet til at gøre alvor af deres trusler eller bevise deres løgne, hvis de bliver udfordret.

Briterne er ved at blive vanvittige over udsigten til det totale tab af magt, i takt med, at deres transatlantiske finanssystem står til at kollapse. Man har nu åbent indrømmet, at Den Europæiske Centralbank mørklagde Deutsche Banks bankerot, da den gennemførte de såkaldte stresstests i slutningen af sidste år. Ikkeeksisterende aktiver, der stammede fra salg, der aldrig fandt sted, blev af Deutsche Bank bogført som kapitalreserver for at skjule det faktum, at de er dømt til undergang, medmindre de underkastes en total

omstrukturering, hvorunder deres derivatbeholdning på 46 billioner euro annulleres og banken atter gøres til en traditionel, tysk detailbankvirksomhed. HSBC, flagskibet i City of Londons offshore narkotikaimperium, udsendte onsdag en nødvarseling om et umiddelbart forestående sammenbrud af den transatlantiske aktiemarkedsboble.

Tidligere NATO-generalsekretær Rasmussen opfordrede europæiske stater til at begynde en massiv oprustning med henblik på at konfrontere russiske trusler, hvilket er et komplet bedrag. De europæiske stater er bankerotte, og der er allerede en voksende modreaktion i Tyskland og andre steder mod forslaget om nye sanktioner mod Rusland.

I Syrien er bundlinjen den, at USA, Storbritannien, Frankrig og Golfstaterne har brugt milliarder af dollars på at opbygge en hardcore Islamisk Stat og en al-Qaeda-terroristorganisation for at vælte Assad-regeringen, og Vladimir Putin greb ind og ødelagde deres plan. Nu er den syriske hær, med russisk støtte, på nippet til at knuse disse terrornetværk i Aleppo. Så derfor beskylder franskmændene, briterne og Obama-administrationen alle Putin og Rusland for krigsforbrydelser i Syrien, alt imens de er engageret i deciderede forbrydelser mod menneskeheden i Yemen. Obama-administration truer nu med en direkte militær intervention for at styrke de patetiske saudiere, hvilket blot yderligere ville udvide listen over forbrydelser mod menneskeheden, som Obama begår.

For at dække over deres egen panik og faktiske rædsel over det truende krak af hele deres system, så gennemfører briterne en ondsksfuld kampagne for at skræmme og demoralisere det amerikanske folk, hovedsageligt ved, gennem de kontrollerede medier, at forvandle det amerikanske præsidentvalg til et pornografisk mareridt.

Der er også reelle problemstillinger, som skaber panik i den amerikanske befolkning. Først og fremmest har Obamacare-programmets kollaps, som lige fra starten forudsås af □□Lyndon

LaRouche, forfærdet et stort flertal af amerikanere, der konfronteres med en umulig situation med en 50-procents forhøjelse i årlige præmier for sundhedsydelser og dramatiske nedskæringer i ydelserne. Selv den tidligere præsident Bill Clinton sagde fornylig til en demonstration i Michigan, at Obamacare er en katastrofe: »Man har dette vanvittige system, hvor 25 millioner flere mennesker pludselig har fået adgang til sundhedsydelser, og hvor så de mennesker derude, der undertiden knokler 60 timer om ugen, ender med en fordobling af deres præmieindskud og deres dækning af sundhedsydelser skåret ned til det halve, og det er fuldstændig vanvittigt.«

Det amerikanske folk har al mulig grund til at være vrede, men ikke til at blive intimideret eller blive tyranniseret af en flok løgnere, med præsident Obama i spidsen. Det amerikanske folk har brug for at høre sandheden: Hele det britisk-saudiske system, som ejer præsident Barack Obama, er færdigt, begyndende med deres bankerotte finansimperium. Løsninger er umiddelbart for hånden, og som begynder med en genindførelse af Glass-Steagall og dernæst en omgående iværksættelse af en økonomisk genrejsning efter Hamiltons principper, hvor man anvender de fremgangsmåder, der forklares i finansminister Alexander Hamiltons Rapport til den Amerikanske Kongres, om varefremstilling, kredit og en nationalbank. Disse principper genoplives i Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love. De er klar til at blive implementeret lige nu og her.

For at genoprette den kampånd, der førte til den nylige, dramatiske sejr i kampen om JASTA-loven, som leverede et ødelæggende slag lige i hjertet af det anglo-saudiske terrorimperium, så må det amerikanske folk have at vide, at de skal grine ad Obamas og briternes løgne og se at komme videre med den alvorlige affære med at opbygge verden efter Det britiske Imperium, med uendelige muligheder og uendeligt fremskridt. Rusland, Kina, Indien og andre førende nationer har allerede bevæget sig i denne retning, og tiden er inde til, at også De forenede Stater kommer med på fremtiden.

Foto: USA's Flåde opererer i Filippinske Hav, 19. sept., 2016, under 'Valiant Shield 2016', en ren, amerikansk felttræningsøvelse, der finder sted hvert 2. år, med fokus på integration af fællestræning blandt amerikanske styrker. De første 'Valiant Shield'-øvelser begyndte i 2006.

Obama, og USA's økonomi, er ved at smuldre – Vil Obama trække verden med sig ned?

Leder fra LaRouchePAC, 11. oktober, 2016 – Det amerikanske folk har for nylig vist et usædvanligt og særdeles velkomment mod og en ditto optimisme med den kendsgerning, at de knuste Obamas åbenlyse støtte til sponsorer af terrorisme og underkendte hans veto imod JASTA-loven således, at man kan gå frem med juridiske sagsanlæg imod saudierne for deres rolle i 11. september-angrebene mod USA. Der er nu, fra Obamas og briternes side, en samlet indsats for at knuse denne optimisme og dette mod, hvor de bruger deres talsmænd og pressehorerne til at skræmme befolkningen til at acceptere en krig mod Rusland og Kina. Denne indsats kan og må afsløres og nedkæmpes.

Et sindssygt initiativ for krig er, fra forsvarsminister Ash Carters side, blevet lanceret siden JASTA-sejren, lige fra hans krav om en \$1 billion stor modernisering af USA's atomvåbenlager som forberedelse til at bekæmpe »russisk aggression« og til den britiske forsvarsminister og det

britiske Underhus' medlemmer, der skriger op om, at vi nu må i gang med at nedskyde russiske fly i Syrien, og til, at Obama personligt trækker tæppet væk under Kerry-Lavrov-planen for en våbenhvile i Syrien.

Men, Obama er færdig, afsløret som en fiasko på enhver måde – Obamacares kollaps, den produktive beskæftigelses kollaps, afsløringen af hans støtte til den saudisk sponsorerede terrorisme, hans rolle som massedræber gennem sine ulovlige krige for »regimeskifte« og sine dronedrab af mænd, kvinder og børn. Vil han nu have held til at trække os ind i en atomkrig, eller vil det amerikanske folk genvinde sit mod og sin optimisme og fjerne ham fra embedet?

Russiske og kinesiske militærledere, der mødtes i dag ved det 7. Xiangshan Forum i Beijing, udsendte en advarsel, der sendte kuldegysninger gennem knoglerne, om, at Obama-administrationen er langt fremme med at forberede sine styrker til at lancere en førsteangrebs-atomkrig imod begge nationerne. Med nævnelse af den operative, amerikanske krigsdoktrin, *Prompt Global Strike*, (Globalt Førsteangreb), og idet han især påpegede deployeringen af antiballistiske missilsystemer langs med både de russiske og de kinesiske grænser, sagde generalløjtnant Viktor Poznikhir fra den russiske generalstab:

»Russiske militærekspertter siger, at USA, med besiddelsen af dette [missilforsvarssystemet], håber at få mulighed for at levere et overraskelses-atomangreb hvor som helst i verden, inklusive mod Rusland og Kina, og at det går ustraffet hen.«

Prompt Global Strike, forklarede han, er baseret på den fantasi, at de nye missilsystemer, ved at gennemføre angreb, der afvæbner modstanderens atomstyrker, kan tilintetgøre modstanderens evne til at gennemføre et angreb som gengældelse for et førsteangreb.

På det samme forum sagde den kinesiske generalmajor Cai Jun fra den Centrale Militærkommissions Fællesstab:

»Gennemførelsen af planerne om at udvikle missilskjoldet er i færd med at ødelægge den strategiske balance og stabiliteten, og ligeledes forværre situationen i sfæren for global sikkerhed. I øjeblikket har USA magtfulde styrker til generelle formål, og har ligeledes en betydelig, kvalitativ overlegenhed i sfæren for strategiske atomstyrker. Tilsammen udgør disse komponenter moderne væbnede styrker og gør det muligt at gennemføre konceptet i doktrinen, 'Prompt Global Strike'.«

General Poznikhir tilføjede:

»Rusland må nødtvungent tage passende modforholdsregler for at forhindre USA og dets allierede i at øve indflydelse på den eksisterende styrkebalance inden for den strategiske våbensfære. Så vidt vi forstår, så handler vore kinesiske partnere på samme måde.«

Er Obama så narcissistisk, at han tror, han kan forlange, at et atombevæbnet Rusland og ditto Kina bøjer sig for hans krigstrusler og hans igangværende forbrydelser for at gennemtvinge regimeskifte over hele planeten?

Kun briterne kan matche Obama med hensyn til krigsmagerhysteri. I dag afholdt det britiske Underhus en særlig samling om Syrien, hvor både Blair-tilhængere og Toryer (det Konservative Parti) krævede en krig mod Rusland over Syrien, og hvor de karakteriserede Ruslands krig mod terrorister i Syrien som modsvaret til nazisternes holocaust.

At vente på det umiddelbart forestående finanskollaps, før man gennemfører Glass-Steagall, er modsvaret til sindssyge. Det vestlige banksystems igangværende dødskrampe er nu forsidehistorie på samtlige finansaviser i Vesten, i en grad, hvor førende »økonomi-kvaksalvere«, såsom Ken Rogoff fra Harvard, foreslår 6 % 's negative rentesatser, plyndring af bankindskyderne og ødelæggelse af, hvad der måtte være tilbage af redelige, kommercielle bankierer. En sådan galskab ville

lykkes med at opfylde IMF's forslag fra forgangne weekend, om simpelt hen at nedlukke alle små og mellemstore banker, hvilket vil lade for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne galoppere hen over nationen og den vestlige verden, med pigge på hesteskoene!

Lyndon LaRouche fastslog dette strategiske og økonomiske vanvid som værende en samlet indsats for at forvirre og demoralisere den amerikanske befolkning, der for nylig handlede stolt og modigt for at underkende Obamas veto mod JASTA-loven.

Føj hertil den »inducerede degenerationsproces«, som LaRouche kaldte det, som tvangspåføres befolkningen gennem snavset i præsidentvalgkampen. Selv Kinas officielle nyhedsagentur *Xinhua* er chokeret over graden af kampagnens degeneration og skriver i en lederartikel, at den seneste debat »reflekterer forfaldet i amerikansk politik og et dybt splittet samfund«. Med henvisning til optagetheden af Trump-sexoptagelserne og paraderingen af Bill Clintons seksuelle erobringer under debatten, konkluderer *Xinhua*, at

»energien i amerikansk politik opbruges i et eller andet drama eller noget underholdning, og kan ikke bruges til at løse centrale spørgsmål«.

Obamas udvalgte efterfølger, Hillary Clinton, blev i dag afsløret for at have udtalt det indlysende så tidligt som 2014 – nemlig, at saudierne og Qatar »leverede hemmelig finansiel og logistisk støtte til ISIL og andre radikale sunni-grupper«. Og alligevel fortsætter hun, ligesom Obama, med at opfordre til krig mod Rusland og Syrien – ikke mod de nationer, der støtter terrorisme, men mod dem, der er under angreb fra terrorister.

Obama kunne fjernes nu af en samvittighedsfuld Kongres, hvilket også ville transformere den degenererede valgproces. Spørgsmålet er, om en manglende handling for at fjerne ham vil

gøre det muligt for ham at trække verden med sig i faldet?

Foto: Barack Obama bag scenen før han holder sin sidste tale til FN's Generalforsamling i New York. (Foto: White House).

Forbryderen Obama kræver igen: 'Nej' til Glass/Steagall-loven

Leder fra LaRouchePAC, 10. oktober, 2016 – Samme dag, som Barack Obamas saudiske allierede, med anvendelse af hans præcisionsvåben, var i færd med at bombe 1.000 yemenitiske civile under en begravelse den 8. oktober, hvor de dræbte 200 eller flere mennesker, skrev han en lang lovprisning af sig selv i *The Economist*, hvor han endnu engang erklærede: Store banker er gode, og jeg vil ikke tillade, at de brydes op.

The Economist er den ugentlige udgivelse, der er talerør for City of London, for hvis banker (og for Wall Streets banker) Obama har været en agent siden sit første G20-møde dér i april 2009. Dengang forsvarede Obama AIG og Goldman Sachs, *et alia*, mod kravet om at stille deres topledere for retten, og han fortalte amerikanerne, at »noget af det, de gjorde, var umoralsk, men ikke ulovligt«. Storbankerne er blevet fundet skyldige i dusinvis af åbenlyst illegale handlinger siden da! Men ingen højplaceret leder er sendt i fængsel, takket være Obamas forsvar for deres magt over Kongressen og loven.

Obama gør krav på et eftermæle for »økonomisk genrejsning«, når narkeafhængighed og selvmord har nået hidtil usete niveauer i Amerika, og dødsraterne i store dele af befolkningen i deres bedste arbejdsår stiger. Han påberåber sig »økonomisk genrejsning«, når han i årevis har ødelagt vores arbejdsstyrkes produktivitetsvækst, elimineret NASA's bemandede rumforskning og lukket udvikling af fusionskraft og fusionsteknologi ned.

Obama gør krav på Fredsprisen, når han har kastet amerikanske militærstyrker ind i flere krige end nogen anden præsident i historien og dræbt tusinder af ukendte personer gennem dronekrigsførelse.

Han og hans diplomater raser imod den russiske præsident Putins succesrige interventioner imod al-Qaeda's og ISIS' terroriststyrker i Syrien; de taler om at fremprovokere krig med Rusland. I mellemtiden har Obama selv insisteret på at bevæbne og hjælpe Saudi-Arabiens uprovokerede invasion af og nær-folkemordsangreb mod det yemenitiske folk.

Dette er en præsident, der netop er blevet påført et nederlag af Kongressen og det amerikanske folk på spørgsmålet om saudisk-britisk støtte til terrorisme. Han blev tvunget til at ophæve hemmeligstemplingen af de »28 sider« om saudiernes rolle i angrebene den 11. september (2001); Kongressen underkendte *en masse* hans forsøg på at nedlægge veto mod Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorismen (JASTA).

Obama er endnu ikke ude, men det burde han være. En så kriminel præsident burde ikke kunne beordre det amerikanske folk: »Bryd ikke Wall Street-bankerne op«.

Kun en dåre ville ikke kunne få øje på, hvor nær vi er på en finansiell nedsmeltning, og til krig med Rusland eller Kina. Det, som USA gør nu, er afgørende for at redde menneskeheden.

Glass-Steagall må vedtages i USA, og kopieres i Europas storbanker, der hører hjemme på en statsanstalt. I modsat fald

er kreditudstedelse til produktiv beskæftigelse, en genoplivet økonomisk vækst og voksende produktivitet ikke mulig.

Tiden er nu inde for at levere endnu et vigtigt nederlag for Obama.

Foto: Som Det britiske Imperiums loyale tjener vil Obama gøre alt, hvad der står i hans magt, for at blokere for Glass-Steagall. [flickr/thejointstaff]

Mobilisér for LaRouches Fire Love

– Mobilisér for menneskehedens fremtid

Leder fra LaRouchePAC, 9. oktober, 2016 – Vi balancerer på spidsen af en dobbelt, dødbringende krise, der umiddelbart konfronterer menneskeheden. En total nedsmeltning af det derivatgennemblødte transatlantiske system kunne indtræffe på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af oktober måned, i løbet af denne uge, eller endda så tidligt som førstkommande mandag, den 10. oktober. Der skal ikke meget til, før det, der svarer til en termonuklear kædereaktion inden for det finansielle område udløses. Så langt ude er systemet – som enhver informeret bankier ved, men som stort set ingen er rede til at indrømme højt.

Og så er der fremstødet for at lancere krig – atomkrig – imod

Rusland, som promoveres af en overvundet og desperat Barack Obama på vegne af hans britiske *controllers*. Højplacerede amerikanske efterretningsfolk fordømmer åbenlyst dette som værende »ekstraordinært provokerende og farligt« og advarer om, at »der er nærmest et kollektivt vanvid, der har grebet mange amerikanere ... fra Barack Obama og nedefter.«

»Bliver det civilisationen, eller bliver det bankierernes kartel, der kommer ud af denne krise som sejrherre?«, spurgte Helga Zepp-LaRouche søndag under diskussionen med LaRouche-bevægelsens aktivister. »Vi må absolut sætte ind for Glass-Steagall, for, sammen med LaRouches Fire Love, er det den eneste kur imod faren for systemets nedsmeltning.«

Under samme diskussion understregede Lyndon LaRouche, at en sejr *kan* opnås. »Det nuværende system har nået sin udløbsdato. Men pointen er, at der også vil være reserver, der kunne udvikles, dvs., gennem et aggressivt udviklingsprogram.« LaRouche understregede fremgangsmåden efter Hamiltons principper, som LaRouches Fire Love leverer, og som alene kan standse og vende den sammenbrudskrise omkring, som truer planeten. Han understregede, at det enorme nederlag, som det amerikanske folk gav Obama, med Kongressens underkendelse af hans JASTA-veto, viser, hvad man kan gøre.

Helga Zepp-LaRouche forklarede:

»Denne situation er alvorligere end JASTA-loven, fordi der står meget, meget mere på spil. Så mobilisér de netværk, der gennemførte JASTA-loven, og, som ét af 11/9-familiemedlemmerne sagde: Denne mobiliserings formål er ikke blot det, der skete i fortiden, men derimod, at juridisk retfærdighed også må gennemføres for de fremtidige generationer.«

»Vi må fremkalde den samme, ophøjede ånd, som koncerterne fremkaldte; **Mozarts Rekviem, de afroamerikanske spirituals** og den kraft, der formåede at bevæge folk under vores mobilisering. For, hvis USA går hen og implementerer Glass-

Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love, så kan verden reddes. Og vi må lægge os denne mission på sinde.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche taler om nødvendigheden af at gøre en ende på geopolitik og vedtage projektet om Verdenslandbroen, på Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i Tyskland, oktober, 2014.

»Det er vores opgave at skabe det økonomiske system, der følger Hamiltons principper og LaRouches Fire Love«

Jeg mener, at LaRouches understregning af spørgsmålet om Alexander Hamilton og hans arbejde, og LaRouches Fire Love – for forpligtelsen til varefremstilling handler jo ikke om varefremstilling som sådan; det handler om videnskab som drivkraft for fremskridt. Det drejer sig om spørgsmålet, om vi kommer frem til en økonomi, baseret på fusionskraft? Og når vi først har udviklet termonuklear fusion, går vi så videre frem til plasma, til stof/antistof? Og hvilket potentiale åbner det op for?

Download (PDF, Unknown)

Amerika må bringes ind i det Nye Paradigme

– En strategi for sejr.

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche

til seminar i Houston, Texas

Krafft Ehrlicke var en nær ven til os, og især i de seneste år af hans liv havde jeg mange samtaler med ham, om relationen mellem videnskab og kultur. Han var absolut overbevist om, at Schiller Instituttets bestræbelser var absolut afgørende, for han sagde, at vi må tilføje menneskets æstetiske opdragelse til videnskabeligt fremskridt, eftersom teknologi aldrig er god eller ond. Det er mennesket, der anvender den til et godt eller ondt formål. Det afgørende spørgsmål er derfor, sagde han, at vi forædler menneskeslægten, hvilket netop er spørgsmålet om den æstetiske opdragelse.

Det er grunden til, at vi lægger så megen vægt på skønhed, og at kunst må være skøn, for kun da opfylder det denne forædling af den menneskelige sjæl. Skønhed, siger Schiller, er meget vigtigt, fordi det både er en egenskab af sanserne, fordi sanserne opfatter skønhed, men det findes også inden for fornuftens rige, fordi skønhed ikke er et spørgsmål om oplevelse, men er derimod et spørgsmål om intellektets, om fornuftens, definition.

Download (PDF, Unknown)

Agenter for Historien

Leder fra LaRouchePAC, 8. oktober, 2016 – Den 1. december, 1998, udtalte José López Portillo, tidligere præsident for Republikken Mexico, »Det er nu nødvendigt for verden, at den lytter til de vise ord fra Lyndon LaRouche«.

Denne advarsel, denne formaning, lyder med større skarphed og presserende nødvendighed i dag, end da den blev udtalt.

I takt med, at begivenhederne udfolder sig, med advarsler fra mange sider og fra flere personer om et umiddelbart forestående finanskrak, er det af yderste vigtighed, at vi alle lytter til de »vise ord« fra Lyndon LaRouche. Det skal i sandhed siges, at ingen af de transatlantiske spillere i feltet, selv blandt de mere indsigtsfulde, har fremlagt forslag, der indikerer, at de ved, hvad det er, der må gøres. Deres intellekt opererer inden for et kassesystem, og deres løsninger er i heldigste fald blot brudstykker; i værste fald er de latterlige.

Det er vores mission at repræsentere den højeste standard og at kæmpe, ud fra et historisk standpunkt, samt som allierede og venner af Lyndon LaRouche, for LaRouches politik. Vi bør ikke være fortalere for, og kæmpe for, mindre end dette.

Under en diskussion med LPAC's Policy Committee (Komité for Politisk Strategi) og andre, den 7. oktober, sagde LaRouche det følgende:

Det eneste, I behøver at gøre, er at tage mine love, som jeg har fremlagt. Disse love, mine love, definerer nøjagtigt dét, der løser problemet, ved at skabe en standard, gennem hvilken kredit defineres. Dette blev udviklet af USA's finansminister (Alexander Hamilton). Det er den eneste måde, hvorpå det vil

virke ...

Mine nationale love. Hvis love var det? Ikke mine. Det var mig, der fastlagde standarden for det, og de gjorde ikke meget ved det. Det eneste, I derfor behøver at gøre, er at satse på et internationalt program baseret på dette princip, det samme princip, og I må få nationernes befolkninger til at arbejde sammen for at forstå, hvilken form for handling, dette er. I skal bare læse (Hamiltons) skrifter om lov. Han skrev lovene. De står skrevet dér. Men det gør folk ikke. De taler om noget andet. Derfor forstår de ikke, hvad det er, der skaber historie, hvad det er, der får historien til at virke. Jeg gjorde det, at jeg faktisk skabte en mekanisme til at definere den måde, hvorpå det oprindelige system var blevet etableret. Af Hamilton. Det er alt, hvad I behøver at gøre ...

I taler om Hamiltons love, og I taler om mine love. Det er, hvad I taler om. Lad være med at skifte emne ... I må skabe en international aftale mellem nationer, mellem et betydeligt antal nationer, og som vil skabe et kreditsystem, et internationalt kreditsystem eller noget tilsvarende dette, og som vil håndtere dette problem. Det taler vi endnu ikke om. Vi må tale om det; vi må tale om Hamiltons arbejde. Vi må have Hamiltons navn med i det, og vi må have mit navn med i det. For det er den eneste måde, hvorpå vi kan få dette her gjort.

Få fat i nogle bøger om Hamiltons økonomi. Det står der alt sammen. Det eneste, jeg gjorde, var at opstille standarder for det, som er i overensstemmelse med det, Hamilton fremlagde. Folk må tage håndbøgerne, Hamiltons optegnelser; læs de ting, som Hamilton sætter som betingelser. Brug det. Gør det! Så kan man gå til forhandlingsbordet og sige, 'Nu kan vi skabe et kreditsystem'. Tag Hamilton, og tag det, jeg har gjort. Læg disse to ting sammen, og så indeholder dette arbejde tilstrækkelig information til nøjagtigt at definere, hvad det er, der må gøres. Det bliver blot ignoreret, fordi folk vil være dumme.

Faren ved blot at citere fra Lyndon LaRouche er, at det, der fremlægges, er et ensidigt argument, hvor LaRouche siger »det følgende«, og ofte responderer medlemmer ved at sige, »LaRouche siger sådan, men jeg vil gøre noget andet, for jeg ved bedre«. Noget, der er mere praktisk (pragmatisk), mere begrænset. Og en anden dagsorden sættes.

De ovennævnte citater af Lyndon LaRouche er ikke »hans« politik. De må være kursen for vores politik, for os alle. LPAC, EIR, Schiller Instituttet, Manhattan-projektet, og hvert eneste medlem. Vi repræsenterer lederskabet, under Lys direktiver, i denne krise. Det, vi siger; det, vi gør, er afgørende, og vi må handle i overensstemmelse hermed. Vi er agenter for historien, ikke praktiske politikere.

Foto: En statue af Hamilton står i Central Park langs med East Drive og 83. Gade (New York).

Send USA's Kongres tilbage for at vedtage Glass-Steagall – Det er for sent med en handlingslammet Kongres

Leder fra LaRouchePAC, 6. oktober, 2016 – Amerikanere bør ikke tolerere en Kongres, der afholdt høringer om at »gå hårdere frem mod Wall Street«, for dernæst i månedsvis at holde pause, mens Wall Street hver dag overfalder bankindskydere, små virksomheder, folk med realkreditlån og almindelige arbejdende mennesker.

Wall Street-giganterne er i færd med at plyndre deres

indskyder- og udlånsbanker, oppuste deres spekulative kasinoafdelinger og har kurs mod en finansiel nedsmeltning, der udløses af de bankerotte europæiske bankgiganter. I dag dukkede der endnu en skandale op, der handlede om Wells Fargo, som snyder sine kunder fra små virksomheder i sine salgsafdelinger for almindelige banktjenesteydelser; og en ny afsløring af Deutsche Bank, der skaber mange derivatkontrakter, med det formål at få værdipapirer eller forpligtelser til at »forsvinde« fra bankens regnskab, på lignende vis som Enron. Deutsche Banks massive portefølje af derivater, den største i verden, klassificeres også som den farligste i verden, i stand til at trække snesevis af storbanker med sig i krakket.

Millioner af amerikanere indser nu – lige i tide – at en genvedtagelse af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov er den eneste måde, hvorpå man kan standse den om sig gribende kriminelle aktivitet i banker som Deutsche Bank og Wells Fargo, samt genoprette et sundt banksystem, før det bliver for sent for den amerikanske økonomi.

Det er nu for sent for hundreder af kongresmedlemmer at give det vage indtryk af, at de »gerne ville« bryde Wall Street-bankerne op. Det amerikanske folk må tvinge dem til at vende tilbage til Capitol Hill og rent faktisk gøre det, ved at genindføre Glass-Steagall.

De, der mener, at kun endnu et krak à la 2008 endelig vil få nationens officielle, valgte folk til at genindføre FDR's politik, må tænke om igen. Et krak vil i stedet presse dem til i panik at vedtage endnu en bankredning, denne gang endnu større, og som vil forarme økonomien og det amerikanske folk endnu dybere. De må formås at vedtage Glass-Steagall, før dette krak finder sted.

Dette vil blot påbegynde arbejdet med at genoplive vækst, produktivitet og produktiv beskæftigelse i den amerikanske økonomi, efter Bush' og Obamas 15 års fiasko. Men det vil

skabe muligheden for en statslig kreditpolitik i tradition efter Roosevelt, ny infrastrukturudvikling, fremskyndet videnskabeligt fremskridt og et genoplivet rumforskningsprogram.

Men, Glass-Steagall og et nyt, økonomisk paradigme er nu et spørgsmål om liv eller død. Obamas mislykkede økonomiske vækst, hans nederlag mht. handelsaftaler samt Ruslands strategiske succes i Syrien driver nu Det Hvide Hus mod en direkte fremprovokering af krig med Rusland. Der er enorm opposition i Europa og Asien, men »planlægning« af det, der kunne blive til Tredje Verdenskrig, er i gang i Obamas Hvide Hus og Forsvarsministeriet.

Giv Kongressen – i deres distrikter for at føre en dyster, intet-valg valgkampagne – besked på at vende tilbage og vedtage den nødvendige lovgivning, der kan trække landet op af krisen, en lovgivning, som oplyste amerikanere kræver. Det er for sent for en Kongres, der er handlingslammet[1]; det skal gøres nu.

Foto: Wells Fargo er impliceret i endnu mere snyderi og løgn, denne gang over for sine små virksomhedskunder.

---

[1]'Lame duck' – Betegner en periode, hvor valgte embedsfolk eller en valgt gruppe stadig sidder efter et fejlslagent forsøg på at vinde et valg, og så indsættelse af en efterfølger – hvilket resulterer i en handlingslammet regering (i dette tilfælde Kongressen, -red.).

DET ER NU ELLER ALDRIG: GLASS STEAGALL, ELLER DØ!

Leder fra LaRouchePAC, 5. oktober, 2016 – I en høring for USA's Kongres for flere år siden advarede Thomas Hoenig, viceformand for USA's Statslige Indskudsgarantifond (FDIC) og tidligere præsident for Kansas Citys Centralbank (Federal Reserve), om, at et nyt finanskrak, værre end i 2008, ville blive uundgåeligt, med mindre hele finanssystemet blev gennemgribende ændret – begyndende med en genindførelse af Glass-Steagall. Han sagde skarpt til de forsamlede kongresmedlemmer, at, hvis de ventede med at handle til efter krakket, ville det være for sent – idet de kollektivt ville give efter for pres fra Finansministeriet og Federal Reserve (Centralbanken) for at vedtage endnu en selvmords-bankredning (bailout).

Ikke alene havde Hoenig ret. Sandhedens time er nu kommet, og det amerikanske folk må nu følge op på præsident Obamas knusende nederlag, med underkendelsen af hans veto mod JASTA-loven (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorisme), og handle nu, for at tvinge Kongressen til omgående at træde sammen igen for at vedtage Glass/Steagall-loven, som allerede er fremsat i både Repræsentanternes Hus og Senatet. En vedtagelse af Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt i en total omlægning af USA's økonomi, som Lyndon LaRouche forklarer det i sine **Fire Love (til USA's (og verdens) omgående redning)**, der omfatter en lancering af udstrakte anlægsinvesteringer gennem statslig kredit til storstilede infrastrukturprojekter, der vil skabe millioner af produktive, vellønnede jobs, samt en forceret indsats for at genoplive USA's nærdøds-rumprogram og hermed relaterede felter inden for videnskabens fremskudte grænser.

Deutsche Banks administrerende direktør har været i Washington for at fremføre en tiggertale for Justitsministeriet om at

reducere bødestrafen for bankens udbredte svindel med værdipapirer med sikkerhed i realkreditlån (MBS), i håb om, at direktionen vil kunne udskyde bankens kollaps ved at betale \$5 mia. i stedet for \$14 mia. Den internationale Valutafond (IMF) erkendte i udgivelsen af sin årlige efterårsrapport om den »finansielle stabilitet«, at Deutsche Bank er epicentret for et overhængende, globalt, finansielt krak, og hvor de i rapporten foreslog en række psykotiske 'nøjsomhedsforholdsregler' (nedskæringer), der mere har til hensigt at blokere for Kinas eurasiske infrastrukturinvesteringer end at adressere kendsgerningen om den umiddelbart forestående evaporation af hele det transatlantiske system.

Denne umiddelbart forestående nedsmeltning er også den nøglefaktor, der er drivkraften bag Obamas Hvide Hus og forsvarsministerens kontor for at gøre fremstød for en åben konfrontation med Rusland. Et møde i onsdags i det Nationale Sikkerhedsråds Lederkomité tog en række eskalerende militære optioner i Syrien op, som alle ville udmønte sig i en direkte fremprovokering af Tredje Verdenskrig. Og forsvarsminister Ashton »Strangelove« Carter har rendt rundt og truet med en førsteanvendelse af atomvåben imod Rusland i takt med, at han gør fremstød for en modernisering og udvidelse af USA's atomtriade til \$1 billion.

Alle medlemmer af Repræsentanternes Hus, samt en tredjedel af Senatsmedlemmerne, er på valg om nogle få uger. De befinder sig nu alle hjemme i deres valgdistrikter, hvor de fører kampagne. De skal, i vendinger, der ikke kan misforstås, have at vide, at de må vende tilbage til Washington – før Deutsche Bank, eller de italienske, britiske eller franske banker, eller Wall Street, udløser den største finansielle nedsmeltning i moderne historie. De institutioner, de har sponsoreret og støttet genindførelsen af Glass-Steagall, må mobiliseres til at handle beslutsomt nu. Både det Demokratiske Partis og det Republikanske Partis valgplatform kræver en

genindførelse af Glass-Steagall. AFL-CIO (USA's største fagforening) promoverer Glass-Steagall. Tiden er inde til at levere varen.

Denne kamp kan og må vindes – og det betyder at vinde, før hele systemet eksploderer. Denne kamp har nu nået et punkt, hvor vi alle befinder os imellem liv eller død, og det er, desværre, ikke en overdrivelse.

Foto: Præsident Franklin Roosevelt holder sin 'Fireside Chat' nr. 6 til det amerikanske folk, september 1934. (Foto: Presidential Library & Museum).

**JEG ER INTERESSERET I SCHILLER
INSTITUTTETS**

GLASS/STEAGALL-KAMPAGNE.

KONTAKT MIG

**Retfærdighedens sejr over
Obamas veto.
På hvilken side stiller
Tyskland sig?**

Af Helga Zepp-LaRouche

Hvis vi kan løfte os op på samme tankeniveau som hos genierne Nikolaus af Cusa, Kepler, Leibniz, Bach, Beethoven, Schiller, Einstein og Krafft Ehrlicke, vil vi kunne vække den ophøjede sindstilstand og den kreative optimisme, som vi har brug for, for at finde løsninger på de højere planer, som disse store ånder tænkte på. Og hvorfor skulle vi ikke være i stand til at virkeliggøre en renæssance af vores humanistiske tradition?

Download (PDF, Unknown)

Vesten kan ikke længere skjule det transatlantiske finanssystems sammenbrud

*Leder fra LaRouchePAC, 4. oktober, 2016 – Overskrifter i den førende presse i Europa og USA gør det meget klart, at Finansherrerne over Wall Street og City of London ikke længere kan skjule det umiddelbart forestående og uundgåelige kollaps af deres finansielle system. Tag dagens *Die Welt*: »Deutsche Bank truer den amerikanske regering med systemisk kollaps.« Eller *Bloomberg*: »Eksistentiel trussel imod den økonomiske verdenorden overskygger IMF-diskussioner.« Artiklen i *Bloomberg* omhandler IMF's *World Economic Outlook*, den årlige gennemgang af verdensøkonomien, og som blev offentliggjort i*

dag forud for det årlige IMF-møde, der finder sted i denne weekend i Washington, D.C.

Det bedste ville være at henføre til den aktuelle krise som »Ét minut over Midnat«, snarere end ét minut før. »De kan ikke skjule det«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »De er håbløst bankerot.«

Problemet med udtalelserne fra IMF om krisen er imidlertid, at deres forslag til, hvad man skal gøre ved det, simpelthen er mere af de samme politikker, som forårsagede sammenbruddet i første omgang. For at retfærdiggøre dette, er de nødt til at lyve om årsagen. Transformationen af □□vestlige storbanker til uregulerede spillekasinoer gennem at ophæve Glass-Steagall i 1990'erne nævnes aldrig, alt imens den paniske gennemførelse af massiv pengetrykning og negative renter til at holde sammen på for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne i de seneste år, på bekostning af den virkelige økonomi, bliver ordineret som løsningen snarere end årsagen.

Ironisk nok bliver fremkomsten af □□populisme i hele Europa og USA beskrevet som krisens årsag, snarere end dens resultat. "Næret af stagnerende lønninger og aftagende jobsikkerhed, truer det populistiske oprør med at svække en verdensøkonomi, som, iflg. IMF's administrerende direktør Christine Lagarde, allerede er 'svag og skrøbelig'«, skriver *Bloomberg*.

IMF kræver løsninger i form af tre punkter: flere frigjorte penge (negative renter), flere offentlige udgifter (kvantitative lempelser), samt strukturreformer (en eufemisme for anti-arbejdsmarkedspolitik). Det er faktisk, hvad der allerede finder sted i det transatlantiske område. *Financial Times* erkendte tirsdag, at »I årets sidste tre måneder forventes Storbritannien, Japan og Europa sammenlagt at slå mønt (trykke penge) for \$506 milliarder til opkøb af værdipapirer – det største kvartalsvise beløb, der er trykt siden starten af den amerikanske Centralbanks, Federal Reserves, program for kvantitativ lempelse i 2009.«

Lige så vel som, at kendsgerningen om sammenbruddet ikke kan

skjules for offentligheden, således kan og må den eneste mulige løsning fremlægges for befolkningen og den lovgivende magt (parlamenterne) i hele USA og Europa – nemlig den, at gøre en ende på det nuværende, bankerotte system ved hjælp af den selv samme metode, som Franklin Roosevelt gennemførte, da han i 1933 tiltrådte sit embede som præsident. Den omgående genindførelse af Glass-Steagall er den eneste metode til at redde de vestlige nationers kommercielle banksystem. Det vil betyde afslutningen af de fleste af Wall Streets og Londons TBTF-bankers eksistens – men den eneste måde, hvorpå de virkelige mennesker, der er indfanget i den massive boble, kan redde livet, er at sørge for, at boblens kollaps sker på en lovmæssig måde, der gør det muligt for banktilsynsmyndigheder at skelne mellem hasardspillerne og så dem, der blev narret til at betro deres opsparing og pensioner til de kriminelle institutioner.

Så begynder det virkelige arbejde – det glædelige arbejde med at opbygge en nation. Gennem en genoprettelse af »det Amerikanske System« for statslig bankpraksis, som det blev udviklet af Alexander Hamilton, og udstedelse af kreditter gennem dette system til at skabe produktiv beskæftigelse og en forøgelse af reel produktivitet gennem øget energigennemstrømning (i produktionsprocesserne, *-red.*), kan nationen genrejses økonomisk. At genoprette Amerikas tabte engagement mht. videnskabens fremskudte grænser, gennem udvikling af fusionskraft og en genoplivning af vores rumprogram, vil give vore børn den nødvendige fremtid, befriet fra Obamas narkotika-befængte modkultur, og genintroduceret til klassisk musik og klassisk kultur, både vores egen kultur og kulturen hos vore naturlige allierede i Kina, Rusland, Indien og Mellemøsten, så vel som også de nyligt fremgangsrige nationer i Afrika og Latinamerika.

Det faktum, at, hvis man ikke opnår disse udviklinger nu, før den vanvittige valgproces er afsluttet i USA, så vil det snart føre os til en global krig, må adresseres. Aldrig har verden

været tættere på atomkrig i takt med, at Obama og hans forsvarsminister »Atom-Ash« Carter deployerer verdens mest avancerede militære våben helt frem til de russiske og kinesiske grænser, samtidig med, at de lancerer et program formedelst \$1 billion til at genopbygge hele USA's atomvåbenarsenal. Carter insisterer på, at USA må opretholde en atomar »førsteangrebs«-kapacitet til at imødegå truslen fra russisk side om en imaginær, konventionel invasion af NATO. Faktisk træffer Obama og hans krigsparti nu forberedelser til krig mod russiske og syriske styrker i Syrien; en krig, som omgående kunne fremprovokere en verdenskrig.

Denne galskab har intet med den ikkeeksisterende trussel om militær aggression fra Ruslands eller Kinas side at gøre, men derimod med den meget reelle »trussel« imod det anglo-amerikanske, finansielle imperium, som Rusland, Kina, Indien og deres BRIKS-partnere har skabt. Med støtte fra næsten alle udviklingslande på Jorden, er disse nationer ved at skabe et nyt paradigme for verden, centreret omkring Kinas udviklingspolitik med Den Nye Silkevej og samarbejde om at komme narkotika og terrorisme i hele verden til livs.

Afsløringen af □□Obamas åbenlyse støtte til terrorister og deres sponsorer, med hans (underkendte) veto af JASTA-loven, åbner vejen for, at han kan fjernes fra embedet for «høje forbrydelser og forseelser» (»high crimes and misdemeanors«, *-red.*).

USA og Europa kan og må slutte vanviddet og tilslutte sig det nye paradigme.

Gennemtving Glass-Steagall nu

– før Deutsche Bank kollapse

Leder fra LaRouchePAC, 3. oktober, 2016 – Der er ikke et øjeblik at spille. Kongressen skal kaldes tilbage til Washington for omgående at genindføre Glass-Steagall – før et kollaps af Deutsche Bank sænker hele det transatlantiske finansielle system og udløser kaos og en mulig atomkrig over planeten.

Med topledere fra Deutsche Bank, der nu er i Washington, D.C., i et kapløb med tiden for at lave en aftale med det amerikanske Justitsministerium om at reducere dens trussel om en bøde på \$14 milliarder for bedrageri med pantebreve, erkender man nu åbenlyst, at Deutsche Banks massive eksponering til derivater og bankens gearing på 25:1 er ved at bringe hele spillekasinoet i London og på Wall Street til fald. I lørdags tiltalte en dommer i Milano, Italien, seks nuværende og tidligere topledere fra Deutsche Bank, sammen med 11 andre top-bankfolk fra Banca Monte dei Paschi di Siena (BMPS) og Nomura, på en anklage om forfalskning af BMPS regnskaber for at skjule massive tab for banktilsynsmyndigheder og kunder.

Russiske anklagere undersøger nu endnu en tidligere topmægler fra Deutsche Banks Moskva-kontor, og som angiveligt har været involveret i en ulovlig ordning med russiske gangstere om hvidvaskning til \$10 milliarder.

Alt imens denne retsforfølgelse finder sted, så har det amerikanske Justitsministerium endnu ikke rejst tiltale mod så meget som en eneste direktør for en for-stor-til-at-lade-gå-ned-bank for den største finansielle svindel i historien. Resultatet er, at en endnu større finansboble, der er baseret på derivater til flere hundrede billioner af dollars, atter er opbygget – og som nu er klar til at eksplodere. En førende japansk ekspert sagde det ligefremt under en nylig diskussion: Enten bliver Glass-Steagall genindført før kollapset, og alle de kriminelle top-bankfolk bliver arresteret, eller også

bliver vi alle konfronteret med faren for et systemisk krak og truslen om krig. Med en gentagelse af kommentarer fra Lyndon LaRouche erklærede han, »Oktober er det kritiske øjeblik.«

Den eneste løsning er netop en omgående genindførsel af Glass-Steagall, en afslutning af alle derivatkontrakter på en bestemt fastlagt dato, samt retsforfølgelse for kriminelle handlinger af alle de TBTF-bankierer, der plyndrede deres egne kunder. De forbrydelser, der for nylig blev afsløret i Wells Fargo-banken, udgør den reelle norm på Wall Street og i [City of] London. Glem ikke HSBC's rolle i hvidvaskning af kokainprovenuet fra de colombianske og mexicanske narkokarteller, og som finansierede deres dødspatroljer.

Øjeblikket er modent til netop sådanne nødforanstaltninger, der umiddelbart skal følges af lanceringen af en fysisk-økonomisk genrejsning gennem massive anlægsinvesteringer i infrastruktur, jobskabelse og videnskabelig forskning. Præsident Obama, briterne og saudierne har netop modtaget det mest ødelæggende slag fra den amerikanske Kongres, i og med tilsidesættelsen af Obamas JASTA-veto.

Som Lyndon LaRouche bemærkede til kolleger i mandags, så er Obama udmattet – hans vitalitet er væk. Alt er i færd med at kollapse omkring ham, og han kan og må trænges godt og grundigt op i en krog, så han kan ikke gøre noget.

Der er vitalitet i Asien, hvor den fortsatte funktionsdygtighed af disse førende nationer – dvs. Kina, Rusland, Indien og andre – må forsvares imod eventuelle desperate handlinger fra Obama. At sikre de asiatiske initiativer, som vil blive fremmet om 12 dage, hvor statsledere fra BRIKS-landene samles i Goa, Indien, til deres årlige topmøde, er en global prioritet.

Det amerikanske folk kan besejre Obama igen – for at stoppe et bankkrak, der er værre end i 2008

Leder fra LaRouchePAC, 2. okt., 2016 – Hvad skal vi gøre for at stille Wells Fargo og Wall Street for retten, før de atter bringer massearbejdsløshed og forarmelse over os?

Kongressens næsten enstemmige underkendelse af præsident Obamas forsøg på at nedlægge veto mod Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer for Terrorisme (JASTA) var et stor slag for retfærdighed. Det var et alvorligt nederlag for en farlig præsident, hvis administration offentligt truer med at gøre Rusland til mål for terrorisme, eller endda for atomvåben.

Brug erfaringerne fra JASTA til at minde jer selv om, hvad den amerikanske befolkning kan gøre af egen vilje, som de gjorde, da de rejste sig og opnåede denne tilsidesættelse. Husk jer selv på, hvordan en lignende opstand stoppede Obama i 2013, da han, i kølvandet på den katastrofale Libyenkrig, var i fuld gang med at kaste amerikanske styrker ind i Syrien og mangedoble katastrofen.

Begge gange blev den planløse og hykleriske Kongres forvandlet til et seriøst, forfatningsmæssigt organ af en folkelig mobilisering, da nationens moralske overlevelse og værdighed stod på spil.

Vi står over for et banksystem, der har kurs mod et nyt kollaps, som, med mindre vi hurtigt skifter over til Glass/Steagall-politik, vil forarme de europæiske og amerikanske folk langt ud over noget, som krakket i 2008

forårsagede. Storbankerne i Europa og Amerika er alle ét stort London- og Wall Street-centreret roderi, der begår umoralske handlinger og forbrydelser uden ende, og som atter truer med at implodere i kaos.

Deutsche Bank er verdens »leder« inden for spekulation i derivater, og »leder« nu det transatlantiske banksystem ind i endnu et krak.

Wells Fargo var en af de absolut største, der hævdedes at være den »reneste«, og som er blevet afsløret som en af de værste. Juridisk retfærdighed fordrer, at Wells Fargo og de andre giganter på Wall Street bliver brudt op, deres kasino-derivatoperationer afskrevet og deres ledelser udskiftet. Juridisk retfærdighed betyder, i Wall Streets tilfælde, Glass/Steagall-retfærdighed.

Og vi må få Kongressen til at gøre dette hurtigt.

Det, der fundamentalt er på spil, er økonomisk fremgang, udsigten til at vende tilbage til investeringer i teknologiske fremskridt og reel produktivitetsvækst.

Det går tilbage til den foreslåede vedtagelse af »Fire Kardinallove« for langsigtet fremskridt, som *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, detaljeret forklarede i erklæringer fra maj-juni 2014.

Den første kardinallov er at genindsætte Glass/Steagall-loven, som ligeledes vil fremprovokere en omgående følgevedtagelse i de europæiske lande. Den anden kardinallov er udstedelse af statslig kredit til produktion, gennem en Nationalbank efter Hamiltons principper eller en Kreditinstitution for Genopbygning efter Roosevelts principper (Reconstruction Finance Corporation). Den tredje kardinallov er, som rettesnor for denne kredits investering, at definere de mest avancerede infrastrukturprojekter, der vil tilføre vores befolkning den største grad af ny produktivitet, inklusive et stærkt genoplivet program til udforskning af Månen og det ydre rum, i

samarbejde med i særdeleshed Kina. Den fjerde kardinallov er – endeligt – at vedtage et veritabelt forceret program for udvikling af fusionsenergi og fusionsteknologier.

Denne fremgangsmåde vil afgøre økonomiens faktiske kapacitet for fremskridt, produktiv beskæftigelse og produktivitet. Og arbejdet med henblik på disse fire kardinallove siden maj-juni 2014 har gjort det muligt, at Glass-Steagall er det primære spørgsmål mht. økonomisk retfærdighed og fremskridt i USA lige nu.

Foto: CIA-direktør John Brennan og Obama, loyale venner af det saudiske kongerige, led et uopretteligt nederlag i sidste uge, med vedtagelsen af JASTA.

Einstein-standard – Menneskehedens fremtid i rummet.

Del I af LPAC-webcast, 30. sept. 2016

Lyndon LaRouche: »Det vigtigste spørgsmål, der konfronterer menneskeheden, er, hvilke er de eksisterende potentialer, på hvilke menneskehedens fremtid er beroende? Hvilke er de videnskabelige opdagelser, der må gøres af den unikt kreative art, som er mennesket, og på hvilke vi kan skabe en sand og vedvarende fremtid for den menneskelige art?«

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche: Vi må have en revolution i ideen om videnskab for at overleve!

Leder fra LaRouchePAC, 30. sept., 2016 – Under en diskussion i dag med LPAC Politiske Komité, Basement-videnskabsteamet og andre, erklærede Lyndon LaRouche, at, med mindre vi kan udvikle menneskers intellekt på en ny måde, gennem at gøre nye opdagelser af videnskabelige principper, så vil vi ikke overleve. Evnen til at skabe nye former for videnskab er nøglen til menneskeheden, og dette er for lidt kendt, som et resultat af århundreders kulturel degeneration, hvor al fokus, i heldigste fald, lå på gimmicks og færdigheder. Der har været en vedvarende, induceret degeneration af det menneskelige intellekt, til en tilstand, hvor nye ting aldrig overvejes. Vi må genoplive videnskab – og udforskning af rummet er én nøgle. Dette er det umiddelbare, vigtige spørgsmål over alle andre. Menneskeheden er blevet bedøvet af sin kultur, og nu er tiden kommet, hvor vi må komme i gang med ægte videnskab. Uden det klarer vi det ikke.

Vi har evnen til at ændre reglerne for eksistens på planeten, og vi må derfor have en mere intens kampagne. Vi må genoplive Einstein-princippet. Dette er, hvad mennesket har brug for. Gør det umulige! Einsteins mest avancerede arbejde, som kun få forstår, handlede om, hvordan menneskeheden kan udvikle menneskeheden ved at vedtage de rigtige regler. Vi må nu komme ud af det, vi har ligget under for, med det, som fortiden har gjort ved os alle.

Vi må revolutionere *ideen om videnskab*, for det er, hvad USA og Europa har mistet. Visse dele af verden, som Kina, har været i gang med at undersøge ting af en højere orden. Kina er f.eks. i færd med at udvikle projektet om Månens bagside, og dette er meget vigtigt. Dette aspekt af det kinesiske, videnskabelige arbejde er det bedste til at formidle til folk, ånden af denne presserende nødvendige ændring i metoden til tænkning. Månen har stadig karaktertræk, der stort set er ukendte for os. Kina udforsker disse ukendte faktorer, og denne mentalitet må være fokus for vores indsats for at genoplive ægte videnskab. Vi må bevæge befolkningen ind i nye områder, der giver dem evnen til atter at tænke.

Selvfølgelig må vi tage os af afgørende spørgsmål som faren for en atomkrig, Deutsche Banks kollaps og det umiddelbart forestående kollaps af hele det globale finanssystem, med mindre Glass-Steagall omgående implementeres – men, med mindre, man fæstner opmærksomheden på dette dybereliggende spørgsmål om at ændre menneskehedens formindskede kreativitet og indlede et nyt, videnskabeligt udsyn, så findes der ingen fremtid.

**Jeff Steinberg fra EIR
interviewer
senator Richard Black, nylig
hjemvendt fra Syrien:
Aleppo – hvordan man lyver**

for amerikanerne.

Video, dansk udskrift

29. september, 2016 – EIR's Jeff Steinberg sidder sammen med senator Richard Black fra staten Virginia for at diskutere virkeligheden på jorden i Aleppo, Syrien, vs. de løgne, der gennemsyrrer den vestlige presse. Black er netop vendt hjem fra en rundtur i Syrien, der også omfattede et møde med den syriske præsident Bashar al-Assad, og han har forpligtet sig til at oplyse sine amerikanske medborgere om, hvordan den amerikansk-britiske strategi for regimeskifte er i færd med at ødelægge dette engang fremgangsrige, ikke-krigeriske og fremskridtsvenlig land.

Jeffrey Steinberg: Det er mig en fornøjelse at være her med den pensionerede oberst i flåden, den republikanske senator Richard Black fra Virginia, der har tjent i Vietnam, og er én af de personer, der er bedst informeret om det, der foregår i Syrien.

Vi har, senator, i de seneste dage set et totalt sammenbrud af Kerrys og Lavrovs bestræbelser på at nå frem til en form for fælles amerikansk-russisk militæroperation for at udslette ISIS og Nusra, som er al-Qaeda-grupperingen i Syrien. Vi så en overlagt sabotagehandling – det er vist ikke at springe ud i en formodning – med bombningen af en syrisk hærstilling blot dagen eller så efter, at en aftale blev indgået mellem USA og Rusland ...

Senator Richard Black: Og det er sket for anden gang, for øvrigt, så dette er tydeligvis ikke et uheld.

Steinberg: Korrekt. Så jeg mener, at vi nu har kurs mod en situation, hvor, på trods af al propagandaen, så er der en mulighed for, at denne krig faktisk kan vindes i klassisk militær forståelse, og jeg vil bede dig om at give os en

analyse, en forklaring, en vurdering af det, der foregår netop nu i Aleppo, for dette er virkelig et afgørende slag – det er lidt som den syriske krigs 'Gettysburg', hvor konsekvenserne af en slående sejr til de syrisk/russisk/iranske styrker fundamentalt ville ændre hele situationen. Jeg mener, at manglen på mediedækning, der har nogen som helst dybde eller indsigt, skaber et virkeligt vakuum og en forvirring for mange amerikanere. Jeg vil bede dig om at give os et billede af, hvad der foregår netop nu, som du ser det, med denne kamp om Aleppo.

Black: Det er ret utroligt – hvis man læser den vestlige presse, ville man tro, at kampen om Aleppo er en syrisk og russisk kamp imod en gruppe civile, og der er absolut ingen diskussion om de fjendtlige styrker. Det, der er sket, er, at, for mange år siden, tidligt i krigen, angreb de forskellige terrorist- og oprørsgrupper, og det lykkedes dem at indtage en del af Aleppo. Der, hvor de står i dag, er, at 1 ud af 8 indbyggere i Aleppo iflg. rapporter skulle befinde sig i den del, der er besat af oprørsstyrkerne. Den syriske regering har i årevis forsøgt at indeslutte og belejre denne sektion af Aleppo, uden held, indtil blot inden for det seneste år, hvor de, gennem en række meget fremragende manøvrer, lykkedes med at gøre det langt vanskeligere for al-Qaeda, som er den dominerende styrke – den hedder al-Nusra, men det er al-Qaeda, de samme mennesker, der angreb USA den 11. september – de er hjertet og sjælen i terroristgruppen i Aleppo. De fik forsyninger ad Castello-vejen, og endelig, pga. nogle andre ting, som den syriske hær gjorde, lykkedes det dem endelig at afskære Castello-vejen og lukke den og grundlæggende set lukke af for den eneste forsyningsrute til det, der nu er blevet til Aleppo-lommen, som nu er totalt omringet, så i militære termer refereres der til den som en lomme. Oprørerne påstår, at de udgør en kvart million civile inden for Aleppo-lommen; de har en kendt historie for en ca. firefoldig overdrivelse, så det kunne være 80.000, og det ville ikke overraske mig, hvis det var det korrekte tal; men der er civile dér. I forsøget på at

bryde afspærringen og skabe en anden forsyningsrute – Castello-vejen ligger i det nordlige Aleppo – angreb al-Qaeda inde fra Aleppo-lommen, og ligeledes en lignende hær udefra – totalt set en hær på omkring 40.000, henved to fulde, amerikanske divisioner, tungt pansret og mekaniserede – og det er utroligt; vi hørte så meget om én lille dreng, der var bedøvet og havde støv i hele ansigtet, og vi tænkte, dette er verdens ende – det var den store historie. Men den historie, som medierne undlod at berette, var, at der var, hvad der svarer til en amerikansk, tungt pansret brigade, en al-Qaeda panserbrigade, der angreb og forsøgte at bryde ud, og de anvendte 95 tanks og skønsmæssigt 8-10.000 jihadister. Det var der intet spor af; det eneste, man så, var en lille dreng på en bus. Dette er en krigsskueplads; Aleppo-lommen er en krigsskueplads. FN og alle de andre, USA, vi siger, du gode Gud, vi må få føde og forsyninger til disse mennesker; man plejer typisk ikke at forsyne sine fjender. Da vi bekæmpede Tyskland, sagde vi ikke for Berlin, åh, vi må standse al kamp, vi må få føde og forsyninger til den nazistiske hær og til de mennesker, der er omringet. Den syriske hær, og den syriske regering, har gjort det klart, at alle, der ønsker at komme ud, kan komme ud; de får fri og sikker passage, og de har en lang historie for faktisk at gøre dette, og det er således helt klart, at de civile kan komme ud, når blot oprørerne, terroristerne, vil give dem lov. En gruppe forsøgte at komme ud, og al-Qaeda dræbte 26 af dem, mens de forsøgte at komme ud. Men jeg mener, at, i stedet for, at FN lægger pres på den syriske regering, så må de lægge pres på terroristerne og deres allierede, tyrkerne, saudierne, qatarerne, og sige, hør, lad de civile komme ud. Vi ved, at den syriske regering vil give dem føde, husly, steder, de kan være; alt, hvad de behøver, inkl. lægehjælp og medicin, for der er rigeligt med hospitaler i Aleppo ...

Steinberg: ... i de andre dele, der er under regeringskontrol, henved $\frac{3}{4}$ af byen.

Black: ... ja, i de andre dele; det er mere end $\frac{3}{4}$, det er langt den største del. Men altså, lad os skabe nogle arrangementer, og jeg er ikke i tvivl om, at, hvis man går til præsident Assad og siger, hør her, vil du etablere en proces, der giver alle de tilbageværende civile, kvinder og børn, og faktisk også enhver kæmper, der vil nedlægge våbnene, mulighed for at komme sikkert ud, og jeg er ikke i tvivl om, at han ville sige ja. Der er visse ekstraordinære krigsforbrydere, der er i Aleppo-lommen, såsom den gruppe, der hedder al-Zenki, 1000 jihadi-krigere, der alle bliver betalt af den amerikanske skattebøger; vi betaler rent faktisk deres lønninger, og for ikke så længe siden begik de en forfærdelig grusomhed, da de kidnappede en lille dreng, der var en flygtningedreng, og de kidnappede ham fra et hospital, han havde stadig intravenøse nåle i sin arm; og de tog ham til centrum af den oprørsbesatte del af Aleppo, og de skar hans hoved af med en kniv og viftede med det foran skaren og råbte, Allah-hu-Akbar. Det er disse mennesker, hvis lønninger vi betaler, som vi forsyner med antitank-våben, som vi forsyner med forstærkninger, alt sammen med amerikanske skattebetaleres penge. Utroligt! Så jeg vil tro, at den syriske regering ikke vil være villig til ... hvis de er ubestridelige krigsforbrydere, så vil de ikke forhandle med dem. Men jeg mener, hvis man har den typiske jihadist, der tog derhen for at tjene et par dollars, rejste fra Tunesien, så vil de sandsynligvis sige, vi vil tage ham og give ham amnesti; det har de historie for at gøre og har gjort det om og om igen. Så svaret er, sig ikke, forsyn de civile på krigsskuepladsen; svaret er, se at få de civile væk fra krigsskuepladsen.

Steinberg: Ja, selvfølgelig. Det slår mig, at, pga. sabotagen af den sidste, bedste indsats for et reelt, strategisk amerikansk-russisk samarbejde, at præsident Putin og det russiske militær har været rundt om denne blok tre eller fire gange allerede blot i Syrien, for ikke at tale om løgnene i Libyen tidligere; og nu befinder vi os i en ren kampsituation, hvor, som jeg forstår det, så blev oprørernes forsøg på at

bryde belejringen af Aleppo-lommen ikke alene nedkæmpet, men oprørerne led meget, meget store tab, så udsigterne til ikke alene simpelt hen at opretholde denne blokade, men til at gå ind og på afgørende vis nedkæmpe oprørsstyrkerne og herved konsolidere kontrollen med hele Aleppo, er noget, der ligger i kortene, potentielt set i de umiddelbart forestående uger og måneder forude. Og dette er en form for vendepunkt, og niveauet af hysteri, og niveauet af forsøg på at sige, som du før påpegede, at dette er tæppebombning af civile og uskyldige, alt sammen er en refleksion af den kendsgerning, at vi befinder os ved et vendepunkt, hvor hele Obamas politik kunne være totalt i ruiner, og man kunne få en reel militær sejr, hvor den syriske regerings styrker, sammen med fremmede lande, der blev inviteret ind af en suveræn myndighed, rent faktisk kunne opnå en militærsejr, der bringer denne rædselsfulde historie til en afslutning.

Black: Ja, og hvis man tænker over det, så er hjertet og sjælen i de hære, der angriber Syrien, al-Qaeda, og al-Qaeda er den gruppe, der tilintetgjorde tvillingetårnene den 11. september. Hvis det amerikanske folk blev behandlet oprigtigt fra vores regerings side, ville vi se folk, der råbte hurra i gaderne; vi ville sige, hør, vi står for at besejre al-Qaeda, vi står for at få hævn for det, de gjorde, da de tvang hundreder af mennesker til at springe en kvart mil i døden for at undfly flammerne i tvillingetårnene, og nu har vi dem endelig med ryggen mod muren og kan slå dem, og man skulle tro, at det eneste, der kunne gøre folk vrede, var at sige, hvorfor er vi ikke med dér, hvorfor har vi ikke mulighed for at gå ind og selv levere et par hårde stød. Vi burde tilslutte os russerne og syrerne og besejre al-Qaeda; de er fjenden. Syrien har aldrig begået en fjendtlig handling imod USA; det er, ligesom de andre lande, som vi gentagne gange har angrebet, en neutral, ikke-krigsførende stat, og alt, hvad vi har gjort imod det, har været en illegal aggressionskrig.

Steinberg: Jeg mener, at, i og med det nu er 15-året for det

oprindelige 11. september-angreb, så er det, du foreslår, ikke alene fornuftigt, men det er noget, man ville mene, folk ville kræve af deres regering. Jeg vil gerne atter takke dig for en meget oplysende diskussion, og jeg håber, at I, der lytter med derude, forstår, at det, I hører fra Obamaadministrationen, i den grad er en misrepræsentation af det, der foregår, så det er absolut afgørende, at folk som senator Black har en stemme derude, så noget af sandheden bag denne krigspropaganda rent faktisk kan komme frem. Og selvfølgelig, eftersom det er et præsidentvalgår, så er det dobbelt så vigtigt, at det amerikanske folk bliver informeret. Så igen, mange tak, og fortsættelse følger, er jeg sikker på.

Black: Mange tak, Jeff.